

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6732 *Llei Orgànica 3/2013, de 20 de juny, de protecció de la salut de l'esportista i lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei orgànica següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

La promulgació de la Llei Orgànica 7/2006, de 21 de novembre, de protecció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'esport, va suposar una fita fonamental en la història de la lluita contra el dopatge en el nostre ordenament jurídic. La norma contenia un complet sistema de disposicions que conceptuaven el dopatge com una plaga que afectava diversos béns jurídics dignes de protecció com eren la salut dels esportistes, el joc net en l'esport i la seua dimensió ètica. Esta norma contenia també importants disposicions relacionades amb la protecció de la salut, que ara el legislador entén que cal reforçar, aprofundint en la línia empresa en l'anterior norma. L'evolució de les pràctiques detectades en matèria de dopatge ha fet necessari introduir un conjunt de modificacions d'índole legal que garantisquen els instruments necessaris per a combatre de la manera més eficaç possible esta plaga que afecta el món de l'esport.

A esta circumstància se suma la dificultat trobada a l'hora de poder aplicar algunes de les disposicions previstes en la llei, per la qual cosa s'estima imprescindible avançar en la línia fixada, de manera que es pugua donar una resposta àgil a les noves circumstàncies pròpies d'un fenomen, canviant i singularment greu, com el que regula esta norma.

Així mateix, les successives modificacions operades en este àmbit en el pla internacional, amb el qual Espanya ha assumit un alt compromís en la lluita contra el dopatge i que es va traduir, entre altres aspectes, en la ratificació, pocs mesos després de la promulgació de la llei, de la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport de la Unesco, feien ineludible abordar estes reformes. Així, este text imposa als estats que l'hagen ratificat una sèrie d'obligacions en matèria de lluita contra el dopatge, entre les quals no és la menys important la que obliga els estats membres a garantir l'eficàcia del Codi Mundial Antidopatge. Este text és el resultat de la labor de l'Agència Mundial Antidopatge, així com una manifestació del compromís dels signataris de la Convenció per ser partícips en el procés constant d'harmonització i internacionalització de la normativa de lluita contra el dopatge.

L'última modificació del Codi Mundial Antidopatge va tindre lloc al gener de 2009 i, des d'eixa data, s'havien revelat certes incongruències entre la normativa espanyola i les noves disposicions del codi. En conseqüència, a més de les raons abans exposades, l'obligada adaptació de la normativa espanyola al Codi Mundial Antidopatge va derivar en la necessitat d'adoptar mesures de caràcter legislatiu que pal·liaren esta situació.

D'esta manera, el present text preveu una nova regulació íntegra del marc jurídic aplicable a la protecció de la salut i a la lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva, fent èmfasi en la importància d'establir un acabat sistema de protecció de la salut que beneficie, des de tots els punts de vista, els principals receptors de la present norma, que són les persones que realitzen qualsevol activitat esportiva.

Seguint este argument, la present llei excedix de molt el que seria una simple norma antidopatge. Al contrari, la intenció del legislador és incloure un potent sistema de protecció de la salut per als qui realitzen qualsevol activitat esportiva, prestant especial atenció al grau d'exigència física i, per tant, al risc que es derive de l'activitat esportiva en qüestió, així com als supòsits en què participen menors d'edat.

De la mateixa manera, la nova llei tracta de configurar el dopatge des d'una perspectiva integral i com un element més dins del sistema de protecció de la salut dels esportistes, al mateix temps que una plaga que afecta la protecció de la salut dels esportistes, el joc net en l'esport i la mateixa dimensió ètica de l'esport. Esta idea es pot considerar com un element essencial que inspira la nova regulació, en la qual els aspectes relacionats amb la lluita contra el dopatge són importants, però no més que els que afecten la salut dels esportistes, la prevenció dels riscos que pugua suposar la realització de l'activitat esportiva i l'establiment de mesures positives d'acció dels poders públics, que permeten aconseguir que la pràctica esportiva es duga a terme en condicions idònies.

II

La nova norma conté criteris clars per a permetre als responsables de la lluita contra el dopatge dirigir els seus esforços als grups esportius de major risc. No es tracta, per tant, d'una qüestió merament quantitativa, sinó qualitativa. En la lluita contra el dopatge els èxits no sorgixen de la realització d'un elevat nombre de controls, sinó de la correcta planificació i execució d'aquells. Per esta raó, no és tan important l'amplitud de la població potencialment subjecta a controls, com la correcta selecció dels seus destinataris.

Al contrari, les mesures de protecció de la salut en l'esport tenen una vocació molt més general. Sens dubte, algunes mesures s'han de dirigir només cap als grups de major risc, bé per la intensitat de l'activitat esportiva en qüestió, bé per la naturalesa dels esportistes que la practiquen, però la veritat és que la norma conté un bon nombre de mesures que es dirigixen a la població que practica qualsevol tipus d'activitat esportiva, siga competitiva o per raons de pur oci o salut.

III

Dins de l'articulat de la llei, el títol I, que és el que estableix les disposicions generals, es dividix en dos capítols, el primer dels quals fa referència a l'àmbit d'aplicació de la llei, i els seus dos aspectes més innovadors són el nou model de protecció de la salut i l'àmbit d'aplicació diferenciat de les mesures específiques aplicables a la salut i al dopatge. El primer capítol s'inicia amb la previsió de l'actuació dels poders públics en matèria de protecció de la salut en la pràctica esportiva i conté les definicions relatives a la protecció de la salut en l'esport, el dopatge en l'esport amb llicència esportiva i el dopatge en la pràctica esportiva general.

El capítol II s'ocupa de l'organització administrativa per a la protecció de la salut i la lluita contra el dopatge, i definix les competències estatals, de les comunitats autònomes i d'altres entitats en la protecció de la salut dels esportistes en general i en el dopatge en particular, així com les competències atribuïdes a la nova Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

Respecte de la primera de les dos qüestions, la llei insistix en la necessitat que el sistema s'aplique a través de la cooperació interadministrativa i amb les entitats privades que actuen com a agents de l'activitat esportiva. Igualment, es reconeix i respecta íntegrament el marc competencial propi de les comunitats autònomes, especialment pel que fa a la lluita contra el dopatge en el marc de l'esport federat autonòmic.

Respecte de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, la nova norma li atribuïx el protagonisme màxim respecte dels subjectes inclosos en el seu àmbit d'aplicació, no sols en l'aspecte tècnic, com fins ara, sinó pel que fa a la planificació i a la realització dels controls, a diferència del sistema anterior. En conseqüència, la tramitació dels procediments sancionadors passa a ser assumida per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i s'enfortix el règim d'independència de l'organisme

públic, verdadera garantía jurídica per als interessats respecte de l'actuació de l'Agència en els procediments sancionadors.

El nou sistema presenta una característica d'actuació administrativa única, residenciada en un sol organisme públic, la nova Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, que aglutinarà en el seu si totes les competències que el sistema anterior repartia entre diferents entitats, la qual cosa contribuirà a evitar possibles disfuncions i ajudarà a l'establiment d'una sèrie de criteris d'interpretació de la norma que siguen homogenis i constants i que contribuïsquen a enfortir la seguretat jurídica en la lluita contra el dopatge.

L'Agència passarà, d'esta manera, a assumir les competències que el Consell Superior d'Esports exercia en relació amb la protecció de la salut dels esportistes. Esta mesura suposa un notable enfortiment de la nova Agència en tots els aspectes i ha de convertir-la, una vegada que es produïska l'assumpció de les noves funcions amb l'entrada en vigor d'esta norma, en el referent fonamental de la protecció de la salut en l'activitat esportiva.

Així mateix, es preveu que l'Agència puga assumir les competències sancionadores pròpies de les comunitats autònomes en els casos en què estes ho decidisquen, prèvia conclusió del corresponent conveni de col·laboració, i es preveu que entre els òrgans de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport figure un òrgan de coordinació amb les comunitats autònomes i que eixa participació s'estenga als esportistes a través d'un òrgan específic en la seua estructura. Finalment, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport continua sent l'òrgan encarregat de la col·laboració amb les forces i cossos de seguretat de l'Estat i amb el poder judicial.

IV

El títol II de la llei és el més extens i s'estructura en quatre capítols, el primer dels quals es dedica al dopatge.

És important destacar que una de les preocupacions essencials del legislador ha sigut la d'arreglar els compromisos internacionals assumits per Espanya, així com satisfer les legítimes aspiracions dels esportistes, els quals tenen dret que es respecten els seus drets fonamentals i la seua dignitat. Per això, el sistema contingut en la llei tracta d'adaptar la legislació espanyola a les peculiars fórmules de repressió del dopatge que conté el Codi Mundial Antidopatge, qüestió no sempre senzilla per tractar-se d'una norma internacional de caràcter anglosaxó i que partix de certs principis diferents dels nostres, com és el cas del termini de prescripció de huit anys i altres de similars. I esta adaptació té lloc amb ple respecte als drets fonamentals dels implicats en el sistema. Cert és que l'establiment d'un sistema eficaç de prevenció del dopatge implica a vegades un notable sacrifici, però també ho és que la gravetat del fenomen combatut justifica estos sacrificis, que en cap cas suposen l'afectació constitucional dels drets dels subjectes de l'esport. Per totes estes raons, el Codi Mundial Antidopatge s'ha de configurar com un element central d'interpretació de les normes de la llei que s'ocupen d'esta qüestió, de manera que els dubtes que la seua aplicació puga plantejar s'hauran de resoldre a la llum dels preceptes, comentaris i principis del codi.

Quant al contingut específic d'este capítol, la primera cosa que destaca és l'àmbit d'aplicació, que inclou els esportistes amb llicència estatal o autonòmica homologada que participen en competicions oficials d'àmbit estatal, el que es denomina l'entorn de l'esportista i els esportistes estrangers que es troben a Espanya en determinats casos. Una novetat interessant és la que inclou els esportistes que hagen estat en possessió de la llicència i no ho estiguen en el moment d'iniciar-se el procediment sancionador i els que hagen simulat haver abandonat la pràctica esportiva sense haver-ho fet en realitat.

Es definixen els tipus de controls, en competició o fora de competició i, dins d'estos últims, els controls per sorpresa o amb cita prèvia.

La llei també inclou altres obligacions clàssiques en esta matèria, com les que s'imposen en matèria de localització habitual dels esportistes i en matèria de comunicació dels tractaments mèdics que estiguen seguint en el moment de sotmetre's a un control de

dopatge. A més, s'establix la possibilitat de fer controls als esportistes amb llicència estrangera que es troben a Espanya, preveu els controls que es fan en les competicions internacionals que se celebren al nostre país, així com els que puguen dur a terme les organitzacions internacionals antidopatge a esportistes amb llicència espanyola.

La secció 2a inclou novetats significatives. En primer lloc, arreplegant l'experiència acumulada en els últims anys, s'adapta l'exigència que els controls de dopatge siguen fets sota la responsabilitat d'un metge, pel metge mateix, o per un altre tipus de personal sanitari degudament habilitat, per a limitar-la als casos en què la seua presència es considere imprescindible per l'existència de determinats tipus d'actes mèdics, com serien els controls de dopatge que consistisquen en l'extracció de sang de l'esportista. No quedaran subjectes a la mateixa obligació, per tant, els controls que consistisquen simplement en la presa de mostres d'orina dels esportistes. La mateixa naturalesa de l'acte en qüestió no exigix la presència d'este tipus de persones i, per tant, podrà ser realitzada per personal degudament habilitat encara que no tinga la condició abans exposada. No obstant això, amb la finalitat que tot el personal habilitat estiga subjecte al mateix tipus d'obligacions professionals, respecte al deure de guardar sigil de qualsevol informació o dada que puguen conèixer en l'exercici de les seues funcions, s'establix una obligació específica de guardar el secret de les informacions i un règim sancionador per als casos d'infracció d'esta obligació.

En segon lloc, la llei determina que la franja horària en què no es podran fer controls quedarà compresa entre les onze de la nit i les sis del matí. Esta mesura contribuïx a reforçar la seguretat jurídica i a garantir el degut descans nocturn i la intimitat dels esportistes. Ara bé, en línia amb el que disposa el Codi Mundial Antidopatge, la norma no pot ser tan rígida que no permeta alterar este règim en casos excepcionals. Per esta raó, d'acord amb el codi, i amb les degudes garanties, serà possible la realització de controls fora d'este horari en casos degudament justificats, de manera que esta justificació, junt amb el principi de proporcionalitat d'esta mesura, suposarà una adequada coordinació entre la protecció dels drets legítims dels esportistes i la necessària eficàcia de les normes jurídiques de lluita contra el dopatge.

Finalment, dins de les obligacions principals que afecten els esportistes, s'inclou, de manera taxativa, l'obligació de sotmetre's als controls. Esta obligació, no obstant això, no està exempta de drets, perquè els esportistes tindran dret a rebre la notificació del control, a ser informats dels drets i obligacions que els corresponguen, dels tràmits essencials del procediment i del seu dret a la protecció de dades. Estos drets són un element fonamental del sistema establert en la llei i la mateixa Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport ha de vetlar perquè en tot cas siguen degudament atesos.

Pel que fa a les obligacions accessòries, la més important és la relativa al llibre registre de tractaments mèdics, que es manté com una garantia per a l'esportista i per als professionals sanitaris que l'assistixen habitualment.

Esta secció finalitza amb la regulació de les autoritzacions d'ús terapèutic, respecte de les quals es manté un sistema que permetrà a l'esportista que gaudisca d'una autorització d'esta naturalesa quedar exempt de la responsabilitat disciplinària relativa a la utilització dels productes dopants per als quals estiga degudament autoritzat. La llei, igualment, estableix un sistema de comunicació per a assegurar la deguda coordinació de les diferents organitzacions antidopatge competents per a atorgar-les.

La secció 3a regula tres qüestions essencials. La primera és la que es referix a la definició dels controls de salut i als controls de dopatge, i tracta de diferenciar nítidament les dos figures a fi d'evitar la confusió que algunes normes havien generat.

En segon lloc, esta secció conté tant la planificació dels controls com la definició de les competències per a fer-los. De manera congruent amb l'atribució de la competència sancionadora, amb caràcter general, a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, s'establix que serà a este organisme públic a qui corresponga la realització de la planificació i l'execució dels controls.

La norma conté elements que permetran a l'Agència adaptar la planificació a les circumstàncies concurrents en cada una de les modalitats esportives i tenint en compte el

tipus de competicions per a les quals es preparen els esportistes que les practiquen. Es preveu la col·laboració de les federacions esportives en l'elaboració de la planificació, però no en la seua definició i coneixement posterior, i s'establix un mecanisme de cooperació amb el Consell Superior d'Esports amb vista a aconseguir la màxima eficàcia en esta tasca.

Una altra novetat que conté la llei, en este punt, és la possibilitat que el director de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport puga ordenar controls específics, fora de la planificació, a esportistes que tinguen llicència estatal. La planificació serà secreta i no podrà ser publicada ni divulgar-se, i la vulneració d'esta obligació constituirà una infracció sancionable d'acord amb la llei.

V

El capítol II d'este títol II és el més extens de la llei i el que es referix al règim sancionador en matèria de dopatge. Consta de tres seccions, la primera de les quals es referix a la responsabilitat de l'esportista, als tipus infractors, a les sancions i al règim de determinació de la responsabilitat, que constituïx el verdader nucli sancionador de la llei. Entre les novetats més importants cal destacar, en primer lloc, la correcció del règim de subjecció a les responsabilitats descrites en la llei, tant de l'esportista com del seu entorn.

En segon lloc, s'establix la tipificació de les infraccions en matèria de dopatge, de manera que siguen ajustades al que estableix el Codi Mundial Antidopatge. En este punt específic calia, seguint la posició del Consell d'Estat, millorar la redacció dels tipus infractors especialment pel que fa a dos matèries, les temptatives, que ara es descriuen de manera sistemàtica, i la presència de criteris de valoració de la prova dins de la definició dels tipus infractors. En este aspecte, s'ha fet un esforç perquè esta circumstància no es produïska respecte de les infraccions molt greus, encara que respecte de la infracció corresponent a la presència de substàncies específiques, a la seua utilització, ús o consum, o a la seua possessió, la demostració de determinats aspectes per part de l'esportista es configura, de conformitat amb el que disposa el Codi Mundial Antidopatge, com un element diferenciador amb les infraccions molt greus. A més, com a novetat afegida, s'inclou un nou tipus infractor, per incomplir les obligacions relacionades amb la confidencialitat de la planificació.

Quant al règim de sancions, cal diferenciar les que s'imposaran als esportistes i les que s'imposaran a l'entorn de l'esportista. Respecte de les primeres se suavitza lleugerament el règim corresponent a la primera infracció, mentres que s'endurix respecte de la segona i posteriors infraccions. Un dels problemes que presentava l'adequació del règim sancionador contingut en el Codi Mundial Antidopatge era, precisament, la complexitat del precepte que havia de regular el règim sancionador, en cas de segona infracció o posteriors. Esta complexitat, destacada pel Consell d'Estat, ha fet que s'opte per remetre la qüestió als criteris continguts en el Codi Mundial Antidopatge, amb la finalitat de no fer el text de la llei més difícil d'entendre. Esta remissió es completa amb la presència d'un quadro il·lustratiu que figura en l'annex II de la llei i que permetrà als òrgans sancionadors aplicar adequadament este complex sistema.

Quant a les sancions imposades a l'entorn de l'esportista, bé siga als clubs i equips esportius, bé als tècnics, jutges, àrbitres, directiva o la resta del personal de les entitats esportives o bé siga als metges i personal sanitari de les entitats esportives, es produïx un enduriment de les sancions pecuniàries i una adaptació quant a la suspensió de la llicència al que estableix la normativa internacional. S'afig una disposició específica per a aquelles persones que cometen les infraccions tipificades en la llei sense disposar de llicència federativa o habilitació equivalent i s'establixen mesures afegides a les habituals, considerant que els qui, estant en este cas, cometen infraccions molt greus incorreran en un supòsit de transgressió de la bona fe contractual i que, en estos casos, serà possible comunicar-ho als col·legis professionals corresponents, als efectes oportuns.

L'article 27 conté una nova redacció dels criteris per a la imposició de les sancions en matèria de dopatge. Sistematitzant els preceptes del Codi Mundial Antidopatge, s'establixen una sèrie de criteris generals clàssics en el dret administratiu sancionador,

críteris que es veuran complementats per l'existència de circumstàncies eximents, de circumstàncies atenuants i de circumstàncies agreujants de la responsabilitat disciplinària, de manera que la norma estableix les conseqüències sancionadores de l'aplicació de cada una. A més, la llei diferencia dos conceptes, respecte dels quals s'havia generat una certa confusió, i així considera circumstància agreujant la reiteració de les conductes que impliquen la infracció de les normes antidopatge, mentres que considera reincidència la comissió d'una segona o ulterior infracció en el termini de huit anys, i preveu conseqüències sancionadores diferents per a cada un dels casos.

D'altra banda, tenint en compte les exigències derivades de l'eficàcia de la lluita contra el dopatge, la llei conté també disposicions relatives a la imposició de sancions pecuniàries i a l'anul·lació de resultats. En este últim punt s'inclou la possibilitat d'anul·lar els resultats de les competicions, inclús en els casos que la conducta descrita en el tipus infractor no comporte la corresponent sanció, perquè es considere que la realització de la conducta ha pogut influir en el resultat de les competicions. Es tracta d'una mesura de justícia, aliena a qualsevol tipus de sanció i que tracta de vetllar per la puresa del resultat de les competicions esportives.

Com a conseqüència pròpia de les sancions, s'estableix una regla específica per a recordar que la imposició de qualsevol sanció de les que preveu esta llei constitueix un supòsit d'impossibilitat per a obtenir o exercir els drets derivats de la llicència esportiva.

La llei aplica el sistema de reconeixement mutu de resolucions que estableix el Codi Mundial Antidopatge, amb la novetat en este punt de la possibilitat que l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pugua no reconèixer estes resolucions quan siguen contràries als principis del Codi Mundial Antidopatge o quan hagen sigut dictades per un òrgan incompetent. De la mateixa manera es produïx una remissió a l'article 955 de la Llei d'Enjudiciament Civil pel que fa al reconeixement i execució de sentències i laudes arbitrals estrangers. Finalment, s'estableix una regla llargament sol·licitada al legislador com és la possibilitat de privació del suport financer o de les ajudes públiques relacionades amb l'activitat esportiva dels infractors.

Dins d'esta secció es troba una altra de les novetats rellevants de la present norma, en l'article 33, que sota la rúbrica de col·laboració amb les autoritats judicials dissenya un sistema de col·laboració entre les autoritats judicials, competents per a instruir els procediments penals derivats de la possible comissió del delictes establert en l'article 361 bis del Codi Penal, i les autoritats administratives encarregades de la tramitació dels procediments sancionadors en matèria de dopatge.

Encara que els supòsits en què pot haver-hi identitat de fonament entre el tipus penal i el tipus sancionador administratiu es limiten als casos d'administració o tràfic de substàncies o mètodes prohibits, calia establir un sistema que aconseguira dos efectes fonamentals: l'adequat respecte del principi ne bis in idem i la preferència de la jurisdicció penal d'una banda, i la consecució de l'efecte exigít pel Codi Mundial Antidopatge perquè, siga quina siga l'autoritat que sancione la comissió d'una infracció en matèria de dopatge de les descrites en el codi, es produïsquen les conseqüències que este estableix. Per a aconseguir els dos objectius, la llei dissenya un sistema en què, amb ple respecte a la independència judicial, es concedeix al jutge d'instrucció la possibilitat de sol·licitar de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport l'emissió d'un dictamen en què informe sobre la possible existència de perill per a la vida o la salut dels esportistes als quals se'ls hagen administrat o proporcionat les substàncies o els mètodes prohibits. Este és, precisament, l'element diferencial entre el tipus penal i el tipus infractor en estos casos. Una vegada emés l'informe, el jutge d'instrucció podrà decidir si és procedent continuar o no amb la instrucció del procediment penal. Si decidix que no és procedent continuar, l'Administració quedarà vinculada pels fets declarats provats en la interlocutòria de sobreseïment lliure, a l'efecte de continuar amb els seus procediments sancionadors.

A més, podrà sol·licitar del jutge d'instrucció, en qualsevol moment, que li proporcione els elements de prova, que es troben en interlocutòries, que puguen ser necessaris per a la tramitació dels procediments sancionadors. No obstant això, l'atorgament d'estes proves per part de l'autoritat judicial s'haurà de fer de manera motivada i prèvia ponderació

del principi de proporcionalitat, per a respectar adequadament els pronunciaments del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem en este punt.

En el cas que el jutge considere que ha de continuar amb la tramitació del procés penal, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport estarà obligada a suspendre la tramitació dels seus procediments sancionadors en què aprecie identitat de subjecte, fet i fonament. No obstant això, abans d'adoptar la suspensió d'estos procediments, l'Agència podrà acordar la suspensió de la llicència federativa de les persones contra les quals es dirigeix el procediment penal, amb audiència prèvia de l'interessat, i si és procedent de conformitat amb les normes internacionals i la llei que regulen la matèria. Esta mesura està justificada pel fet que el mateix jutge instructor considere que ha de continuar amb la tramitació del procés penal, per haver-hi indicis de l'existència del delictes.

Finalment, s'establix la possibilitat que l'autoritat judicial pugua acordar, d'ofici o a instància de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, la deducció del tant de culpa corresponent, si aprecia la possible existència d'infraccions administratives en matèria de dopatge.

D'altra banda, per a aconseguir l'efecte exigut pel Codi Mundial Antidopatge, s'establix que la condemna per la comissió del delictes que estableix l'article 361 bis del Codi Penal suposarà de manera automàtica, com a conseqüència associada al delictes, la impossibilitat d'exercir els drets derivats de la llicència federativa, per un període equivalent al que resultaria si el que s'haguera comés fóra una simple infracció administrativa.

Pel que fa al procediment per a la imposició de sancions en matèria de dopatge, es preveu una nova definició de la competència per a tramitar els procediments disciplinaris. Per a permetre una adequada coordinació amb les normes internacionals pròpies de les organitzacions esportives d'àmbit internacional, s'establix una clara distinció entre els esportistes subjectes a l'àmbit d'aplicació d'esta llei i els esportistes oficialment qualificats per les federacions o organitzacions internacionals com a esportistes de nivell internacional. Respecte d'estos últims, l'Agència no té competències sancionadores, perquè estes correspondran, bé a les federacions internacionals o bé a les federacions espanyoles, en el cas que l'Agència no haja subscrit el corresponent conveni amb les primeres.

Este sistema, semblant al de països com Gran Bretanya, es determinarà d'acord amb el que estableixen les federacions internacionals i està establert a fi de no imposar regles de competència a les federacions internacionals i de permetre que siguen estes les que, en definitiva, estableixen el seu propi sistema. A més, en este últim cas, la normativa aplicable serà la pròpia de les federacions internacionals corresponents, normalment el Codi Mundial Antidopatge.

Quant al procediment pròpiament dit, a més de les mesures provisionals a què es referix l'article 38, s'establix un procediment específic en què es produeixen diverses novetats. La primera d'estes novetats té a veure amb la millora del sistema d'iniciació dels procediments sancionadors. A esta cal afegir-li elements com ara una nova configuració del sistema de prova, més adaptada a l'ordenament jurídic espanyol, una adequada qualificació de la responsabilitat disciplinària, que s'ha d'allunyar dels pronunciaments doctrinals que tracten de considerar-la com una responsabilitat objectiva, i l'establiment de certes presumpcions, establides en el Codi Mundial Antidopatge, que tenen com a finalitat garantir l'eficàcia del sistema de lluita contra el dopatge.

Quant a la secció 3a, conté les regles relacionades amb el recurs administratiu especial en matèria de dopatge en l'esport. Es tracta d'un recurs d'alçada impropri que es tramitarà davant del nou Tribunal Administratiu de l'Esport. Les novetats més significatives, respecte del recurs, es referixen a la major precisió en les qüestions que afecten les resolucions recurribles i el compliment de les exigències que, en relació amb la legitimació per a recórrer, estableix la mateixa norma de l'Agència Mundial Antidopatge.

VI

El capítol III del títol II es referix al sistema de protecció de la salut i, entre altres aspectes, articula un marc de col·laboració amb les comunitats autònomes per a facilitar una aplicació pràctica eficaç del model de protecció de la salut dels esportistes.

Constituïxen elements fonamentals del nou model de protecció de la salut en l'esport, mesures com l'establiment d'un sistema de reconeixements mèdics, més intens com més exigent siga l'activitat física a realitzar; l'obligació que els establiments relacionats amb la pràctica esportiva més exigent disposen de mitjans de lluita contra les malalties cardiorespiratòries agudes; l'establiment d'un sistema de targeta de salut dels esportistes d'alt nivell o de caràcter professional; o les noves mesures de protecció de la salut quan es finalitza l'activitat esportiva.

Totes estes mesures específiques es complementen amb l'establiment d'un pla de suport a la salut en l'àmbit de l'activitat esportiva, que determine els riscos comuns i específics, així com les mesures de prevenció, conservació i recuperació que puguen ser necessàries en funció dels riscos detectats en els esportistes.

Finalment, la llei estableix un sistema reforçat d'investigació especialitzada en matèria de protecció de la salut, tant en els aspectes mèdics purament preventius, com pel que fa a la necessitat de comptar amb mitjans adequats de prevenció i detecció del dopatge.

Totes estes noves iniciatives són atribuïdes a la nova Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

El capítol IV arreplega mesures específiques de protecció de les dades sensibles que puguen quedar afectades per les actuacions en matèria de protecció de la salut i de dopatge. No conté excessives novetats respecte al que establixen les normes anteriors, encara que sí que hi té lloc una millora tècnica en la redacció.

VII

El títol III s'ocupa de les polítiques públiques de control i supervisió dels productes susceptibles de produir dopatge. Diferencia dos capítols, el primer, rubricat mesures de control i supervisió de productes, medicaments i complements nutricionals, en què s'establixen mesures específiques que tenen com a finalitat garantir el control adequat per part de les autoritats públiques dels productes susceptibles de produir dopatge en l'esport. Estes mesures contribuïxen a conèixer els productes dopants de què disposen les entitats esportives, així com el cycle productiu i de distribució d'este tipus de productes fabricats a Espanya. Estes mesures es complementen amb la potestat que s'atribuïx a certes entitats d'inspeccionar les farmacioles o altres llocs on es puguen trobar les substàncies prohibides, que inclou, finalment, la possibilitat de decomissar els productes, substàncies i instruments emprats o que es puguen emprar amb la finalitat de causar dopatge.

El capítol II es referix a les condicions d'utilització d'este tipus de productes, pel que fa a la comercialització i utilització de productes nutricionals; estableix mecanismes d'informació i declaració dels productes, reproduïx la prohibició específica de comercialització d'estos productes en establiments dedicats a activitats esportives, regula la venda a través de sistemes electrònics i estableix, finalment, les sancions als professionals sanitaris, o d'una altra índole, en activitats de dopatge en l'esport, respecte de persones que no tinguen llicència esportiva.

VIII

La llei es completa amb quatre disposicions addicionals que qualifiquen l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport com a organització nacional antidopatge, preveuen l'adaptació d'estatuts i reglaments federatius, establixen el canvi de denominació de l'Agència, i suprimixen i ajusten les referències normatives del Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i la Junta de Garanties Electorals, després de la creació del Tribunal Administratiu de l'Esport; tres disposicions transitòries, relatives als procediments

disciplinaris en curs i a les habilitacions per als controls de dopatge; una disposició derogatòria; i sis disposicions finals que es referixen a l'habilitació competencial, a la descripció dels preceptes orgànics de la llei, al desplegament reglamentari de la norma, a la possibilitat de modificar els annexos per orde del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, a la creació del Tribunal Administratiu de l'Esport, amb modificació de l'article 84 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, a la modificació de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa, a la derogació de determinats preceptes de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana, i a l'entrada en vigor de la llei.

Finalment, s'hi afegix un annex de definicions, que és obligatori, segons estableix el Codi Mundial Antidopatge, i en el qual les definicions s'han adaptat a la nostra normativa jurídica, així com el quadro il·lustratiu a què es referix l'article 28 de la llei, en el qual es detallen les sancions que s'han d'imposar com a conseqüència de la comissió d'una segona infracció en matèria de dopatge.

IX

En definitiva, esta nova llei constituïx un intent de modernitzar la regulació anterior, a fi de permetre que el nostre ordenament jurídic s'adapte íntegrament a les normes internacionals de lluita contra el dopatge, i representa un avanç notable en la concepció de la protecció de la salut dels esportistes, element fonamental pel qual estan obligats a vetllar tots els poders públics.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació de la llei

Article 1. *Àmbit d'aplicació i objecte de la present llei.*

1. L'objecte de la present llei és establir un marc general de prevenció de la salut i de lluita contra el dopatge en l'àmbit de la pràctica esportiva, en particular en l'àmbit de l'esport organitzat o amb llicència esportiva, en consonància amb els compromisos internacionals assumits per Espanya, amb el propòsit d'establir un entorn en què predominen el joc net, la superació personal i la realització saludable de l'esport.

2. La present llei serà aplicable a la pràctica esportiva general. No obstant això, el que disposen els capítols I i II del títol II serà aplicable únicament als esportistes que es definixen en l'article 10.1 de la present llei.

3. Els esportistes qualificats oficialment com de nivell internacional o que participen en competicions internacionals estan sotmesos a les normes i procediments de la federació internacional corresponent i de l'Agència Mundial Antidopatge, incloent-hi els referents al passaport biològic, si n'hi ha. Això s'entendrà sense perjudic de la possibilitat de sotmetre'ls a controls de conformitat amb el que disposa el capítol I del títol II d'esta llei. La definició d'esportista de nivell internacional està continguda en l'annex I d'esta llei.

Article 2. *Actuació dels poders públics en matèria de protecció de la salut en la pràctica esportiva general.*

Els poders públics establiran, en l'àmbit de les seues competències respectives i tenint en compte el tipus de pràctica esportiva de què es tracte i de les persones que hi participen, mesures sanitàries tendents a previndre el deteriorament de la salut en ocasió de la pràctica esportiva, la prevenció de lesions i les conseqüències perjudicials per a la salut que es deriven d'una pràctica esportiva realitzada en condicions no idònies.

Article 3. *Protecció de la salut en l'esport.*

Es considera com a protecció de la salut en l'àmbit de l'esport el conjunt d'accions que els poders públics exigixen, impulsen o realitzen, segons el seu respectiu àmbit de competències, per a aconseguir que la pràctica esportiva es faça en les millors condicions per a la salut dels esportistes, així com perquè es previnguen les conseqüències perjudicials que puguen provindre de l'activitat esportiva, especialment, en l'esport d'alta competició.

Article 4. *Definició del dopatge en l'esport amb llicència esportiva. La llista de substàncies i mètodes prohibits.*

1. Es considera dopatge en l'àmbit de l'esport organitzat o amb llicència esportiva la realització per alguna de les persones incloses en l'àmbit d'aplicació d'esta llei d'alguna de les conductes que estableix l'article 22, interpretades amb l'abast que s'estableix en l'annex de definicions d'esta llei.

2. En el marc dels compromisos i obligacions internacionals assumits per Espanya, i en particular de la Convenció Antidopatge de la Unesco, el Consell Superior d'Esports publicarà en el «Boletín Oficial del Estado», per resolució de la Presidència, la llista de substàncies i mètodes prohibits en l'esport. Esta publicació tindrà caràcter periòdic i es produirà, en tot cas, quan s'hi introduïsquen canvis.

El Consell Superior d'Esports establirà formes addicionals d'informació i de consulta de la llista de substàncies i mètodes prohibits per mitjà de la seua inserció en pàgines digitals d'institucions i d'entitats relacionades amb l'esport, així com per qualsevol altre mitjà o suport que en facilite el coneixement, la difusió i l'accessibilitat.

El Consell Superior d'Esports vetlarà, específicament, per la uniformitat a Espanya de les llistes procedents de les diferents instàncies internacionals i per la seguretat jurídica en l'establiment per a un mateix període d'una llista única.

Article 5. *Dopatge en la pràctica esportiva general.*

L'actuació dels poders públics en matèria de lluita contra el dopatge en la pràctica esportiva general es concreta en un conjunt d'accions tendents a conscienciar els qui practiquen l'activitat esportiva dels perills per a la salut de la utilització de substàncies i mètodes prohibits, de la necessitat d'ajustar la pràctica esportiva a les pròpies capacitats i del compromís ètic en la pràctica esportiva.

CAPÍTOL II

De l'organització administrativa per a la protecció de la salut i la lluita contra el dopatge

Article 6. *Competències estatals.*

1. Correspon al Govern la formulació, impuls i direcció d'una política eficaç contra el dopatge en aquells esportistes que compten amb llicència estatal en vigor o que, per haver-ne tingut o tindre expectatives de tindre'n, estan definits en l'article 10.1.

2. Correspon al Govern l'establiment de mesures de coordinació i cooperació amb la resta de poders públics per a la consecució d'una política eficaç de protecció de la salut en l'esport, de prevenció de les lesions associades a la pràctica esportiva i per a la minoració de les conseqüències perjudicials per a la salut derivades de la pràctica esportiva realitzada en condicions no idònies.

3. També correspon al Govern l'establiment d'un marc general de col·laboració amb les entitats esportives, per a facilitar l'execució de les polítiques públiques en la matèria i coadjuvar en el compromís comú d'aconseguir un esport més saludable i amb més compromisos ètics.

Article 7. *L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport és una agència estatal de les previstes en la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'agències estatals per a la millora de servicis públics, i es configura com l'organisme públic a través del qual es duen a terme les polítiques estatals de protecció de la salut en l'esport i, entre estes i de manera especial, de lluita contra el dopatge i d'investigació en ciències de l'esport.

2. Actua amb plena independència funcional quan estableix i executa mesures de control del dopatge sobre els esportistes mencionats en l'article 10.1, i no pot rebre ordres o instruccions de cap òrgan o autoritat en els processos de control del dopatge, i especialment en la instrucció i resolució dels procediments sancionadors la competència dels quals li estiga atribuïda. En este àmbit correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establir la planificació, realitzar els controls i, si és el cas, tramitar i resoldre els expedients que deriven de les actuacions realitzades.

3. Les funcions, organització i procediments d'actuació de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport es determinaran en els seus estatuts, de conformitat amb el que preveu la Llei 28/2006, de 18 de juliol, d'agències estatals per a la millora dels servicis públics.

En el seu òrgan col·legiat de direcció participaran, en tot cas, els agents de l'esport i, dins d'estos, específicament, les federacions esportives.

L'estructura de l'Agència comptarà amb un òrgan de participació dels representants dels esportistes.

4. En tot cas, comptarà amb un òrgan de participació, coordinació i seguiment en què estaran representats els òrgans i organismes competents en matèria d'esport i salut de les comunitats autònomes.

5. En el cas que hi haja organismes encarregats de la lluita contra el dopatge en l'àmbit de les comunitats autònomes, es constituirà en el si de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport un òrgan de participació d'estes per a la informació, debat i cooperació respecte de les polítiques públiques de l'Estat en matèria de dopatge.

6. Per a la realització de les funcions que li atribuïska el seu estatut, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà formalitzar convenis o concerts amb qualssevol entitats públiques o privades, de conformitat amb el que estableix la legislació de contractes del sector públic.

7. En la seua condició d'organisme especialitzat en la investigació, control i realització de la política de dopatge, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport es configura com l'organisme públic estatal d'assessorament i col·laboració amb les forces i cossos de seguretat de l'Estat, amb la policia judicial i amb els altres poders públics amb competències relacionades amb el seu àmbit d'actuació i, a requeriment d'estos, amb els jutges i tribunals.

8. Els membres dels òrgans mencionats en el present article i de tots els altres que puguen existir en el si de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport es designaran d'acord amb criteris de professionalitat i ampli reconeixement en el món de l'esport i de la lluita contra el dopatge, així com d'acord amb el principi de presència equilibrada de dones i hòmens, excepte per raons objectivament fonamentades, degudament motivades.

Article 8. *Comunitats autònomes.*

1. Correspon a les comunitats autònomes, de conformitat amb les seues respectives lleis, el desenrotllament de les seues pròpies polítiques en matèria de control de dopatge i de protecció de la salut dels esportistes amb llicència esportiva d'àmbit autonòmic o en competicions de competència autonòmica.

En tot cas, la formulació d'estes polítiques s'ha de fer en el marc dels compromisos internacionals assumits per Espanya i en els tractats i convenis que siguen aplicables a Espanya.

En el cas de competicions esportives oficials d'àmbit estatal o de competicions esportives internacionals organitzades per un organisme olímpic o paralímpic o per les federacions esportives internacionals, les administracions autonòmiques podran fer materialment controls de dopatge amb la sol·licitud prèvia, instrumentada per mitjà d'un conveni subscrit amb anterioritat a la sol·licitud, a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o a les organitzacions o federacions internacionals responsables.

Les administracions autonòmiques únicament podran fer controls fora de competició a esportistes amb llicència estatal, amb llicència autonòmica diferent de la comunitat autònoma que exercix el control o amb llicència internacional amb la sol·licitud prèvia, instrumentada per mitjà d'un conveni subscrit amb anterioritat a la sol·licitud, a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o a les organitzacions o federacions autonòmiques o internacionals responsables.

2. Així mateix, les comunitats autònomes podran formular i executar polítiques de protecció de la salut dels esportistes en el marc de les mesures de cooperació i col·laboració acordades amb l'Administració General de l'Estat en els termes que indiquen els articles precedents.

Article 9. Competències de la resta de poders públics i entitats esportives.

Amb independència del que estableixen els articles anteriors, la resta d'administracions públiques competents i les entitats esportives de tot tipus podran establir mesures de protecció de la salut, de lluita contra les lesions esportives i de reparació o recuperació de les seues conseqüències.

TÍTOL II

De la salut i del dopatge dels esportistes amb llicència esportiva

CAPÍTOL I

El dopatge en l'àmbit de l'esport amb llicència esportiva

Article 10. Àmbit d'aplicació.

1. L'àmbit subjectiu d'aplicació d'este capítol i del capítol II del present títol s'estén a esportistes que es troben en possessió, ho hagen estat amb caràcter previ, o hagen sol·licitat la llicència federativa estatal o autonòmica homologada, en l'àmbit objectiu que estableix l'apartat següent. També s'estendrà a les persones i entitats mencionades en els articles 24, 25 i 26 d'esta llei, així com als esportistes estrangers que, a l'empara del que disposa la present llei, poden ser sotmesos a controls fora de competició.

En el cas dels esportistes que hagen estat en possessió de llicència federativa i no ho estiguen en el moment d'iniciar-se l'expedient sancionador d'acord amb les disposicions d'esta llei, se'ls aplicarà esta a l'efecte, si és el cas, d'establir la inhabilitació per a aconseguir-la.

Esta aplicació estarà condicionada pel règim de prescripció de les infraccions i sancions previst en esta llei.

2. L'àmbit objectiu d'aplicació d'esta llei, als efectes del dopatge en l'àmbit de l'esport amb llicència federativa estatal o autonòmica homologada, està determinat per les competicions esportives oficials, d'àmbit estatal, que organitzen entitats esportives en el marc de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.

Secció 1a. Obligacions

Article 11. Obligació de sotmetre's a controls de dopatge i de realització d'altres activitats materials per a contribuir al control de dopatge.

1. Tots els esportistes inclosos en el present títol tindran obligació de sotmetre's, en competició i fora de competició, als controls que determine l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o, quan corresponga, les federacions esportives espanyoles.

Els controls fora de competició es poden fer per sorpresa o prèvia citació. En el primer supòsit, l'obligació a què es referix este article inclou el sotmetiment als controls i, en el segon, l'obligació de comparèixer i el sotmetiment a estos.

L'abast i la forma de realització de les dos modalitats de control serà determinada reglamentàriament, procurant una adequada conciliació dels drets fonamentals dels esportistes i de les necessitats materials de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, particularment pel que fa a la realització de controls fora de competició.

La realització de controls prèvia citació afectarà especialment els esportistes que formen part dels grups de seguiment a què es referix l'annex I d'esta llei.

2. L'obligació de sotmetre's als controls inclou, igualment, els esportistes als quals s'haja suspès la seua llicència esportiva per haver incorregut en una infracció de dopatge, mentres es troben complint la sanció i, en tot cas, amb caràcter previ a la rehabilitació de la llicència esportiva.

De conformitat amb allò que disposa l'article 10.1 de la present llei, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà estendre esta obligació, mitjançant una resolució motivada, a aquells esportistes respecte dels quals, tenint llicència en un exercici i no havent-la renovat en el termini establert, hi haja presumció raonable que no han abandonat la pràctica esportiva i poden estar tractant d'eludir la realització de controls de dopatge fora de competició fins a la seua renovació.

3. Per a la realització i la major eficàcia possible dels controls a què es referix l'apartat primer, els esportistes, els seus entrenadors federatius o personals, els equips i clubs i els directius hauran de facilitar, en els termes que reglamentàriament s'establisquen, les dades que permeten la localització habitual dels esportistes, de manera que es puguin fer, materialment, els controls de dopatge.

La norma reglamentària podrà concretar esta obligació en funció de les característiques de la pràctica esportiva i, si és el cas, de la inclusió dels esportistes en els plans individuals de control d'àmbit estatal o internacional.

La informació sobre localització habitual dels esportistes es custodiarà en un fitxer en l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, que podrà cedir les dades d'aquells esportistes inclosos en els plans de seguiment de les federacions internacionals a l'Agència Mundial Antidopatge per a la realització de les seues funcions, amb la justificació prèvia de la dita inclusió.

La cessió únicament es podrà realitzar per a la planificació, coordinació o realització de controls, i haurà de ser destruïda quan ja no siga útil per a estos fins i, en tot cas, en els termes que preveu el capítol IV d'este títol.

En el cas que un esportista siga inclòs en un grup de seguiment per les federacions internacionals o per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, les declaracions fetes i incloses en la base de dades de l'Agència Mundial Antidopatge es consideraran com a declaracions suficients a l'efecte del compliment de les obligacions de localització previstes en esta llei quan l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pugua tindre accés a estes dades.

4. Els esportistes, els seus entrenadors, metges i la resta de personal sanitari, així com els directius de clubs i organitzacions esportives i restants persones de l'entorn de l'esportista indicaran, en el moment en què aquells passen els controls de dopatge, els tractaments mèdics a què estiguen sotmesos, els seus responsables i l'abast del tractament, llevat que els esportistes neguen expressament l'autorització per a tal indicació.

5. Podran ser sotmesos a control en competició, i fora de competició, els esportistes amb llicència no espanyola que participen en competicions estatals o internacionals que se celebren a Espanya, o que es troben en territori espanyol. La tramitació dels expedients disciplinaris que se'n puguen derivar es farà de la forma que establisca la corresponent normativa internacional. Així mateix, també podran ser sotmesos a controls fora de competició quan es troben entrenant a Espanya, a instància de la federació o organisme internacional competent.

En tot cas, els resultats dels controls de dopatge efectuats seran traslladats a la federació esportiva internacional corresponent i a l'Agència Mundial Antidopatge.

6. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà establir, en funció de la respectiva modalitat esportiva i del nivell esportiu dels esportistes, un grup de seguiment, les obligacions addicionals del qual són les que preveu esta llei.

7. Els esportistes subjectes a la present llei que es troben a l'estranger podran ser sotmesos a controls de dopatge per agents habilitats per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, amb l'autorització prèvia de les autoritats nacionals antidopatge del país en què es troben.

Article 12. *Controls de dopatge a realitzar en competicions internacionals que se celebren a Espanya.*

1. La responsabilitat de l'ordenació i realització de controls de dopatge en les competicions internacionals celebrades a Espanya correspon al Comitè Olímpic Internacional, a les federacions esportives o institucions internacionals que les organitzen o a aquelles federacions en què estes deleguen l'esmentada organització.

2. Així mateix, els correspon l'exercici de la potestat disciplinària, sense perjudici del que preveu l'article 31, en relació amb l'eficàcia de les sancions que estos puguen imposar.

3. La realització efectiva de controls de dopatge en estes competicions internacionals celebrades a Espanya estarà condicionada al fet que la competició compte amb la preceptiva autorització del Consell Superior d'Esports, d'acord amb el que disposa la Llei 10/1990, de l'Esport.

4. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà fer controls de dopatge en les competicions internacionals celebrades a Espanya en què la federació internacional no haja ordenat la realització de controls.

5. Les federacions o institucions internacionals que organitzen competicions internacionals a Espanya podran subscriure acords i convenis de col·laboració amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport perquè siga esta última la que realitze, materialment, els controls de dopatge en eixes competicions.

Article 13. *Controls de dopatge a esportistes amb llicència estrangera que es troben a Espanya.*

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà ordenar, sense detriment de les competències autonòmiques, la realització de controls a esportistes estrangers que es troben a Espanya i especialment quan utilitzen centres i instal·lacions d'entrenament de titularitat pública.

Als efectes oportuns, els resultats analítics seran comunicats a la respectiva federació esportiva internacional i a l'Agència Mundial Antidopatge.

Article 14. *Controls de dopatge realitzats a Espanya a esportistes amb llicència espanyola per part d'organitzacions internacionals.*

1. Només es podran dur a terme i es podrà reconèixer la validesa dels controls de dopatge efectuats per organitzacions internacionals si complixen els requisits que establixen els articles 15 i concordants d'esta llei.

2. Les organitzacions esportives internacionals i l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podran subscriure acords i convenis de col·laboració perquè siga esta última la que realitze, materialment, els controls de dopatge que aquelles hagen de dur a terme a Espanya.

Secció 2a. Garanties en la realització dels controls esmentats

Article 15. Personal habilitat per a realitzar-los i altres garanties.

1. Els controls de dopatge que consistisquen en l'extracció de sang de l'esportista seran fets sempre per un metge, per un facultatiu especialista en anàlisis clíniques o per un altre tipus de personal sanitari el títol del qual li atorgue eixa competència i que estiga habilitat per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport per a l'exercici d'esta funció. La resta de controls referents a uns altres paràmetres biològics els haurà de fer, en tot cas, personal degudament habilitat per l'Agència.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i els òrgans competents de les comunitats autònomes podran desenrotllar un sistema de reconeixement mutu d'habilitacions per mitjà de la subscripció de convenis específics.

Així mateix, podrà fer la funció mencionada el personal mèdic o sanitari que es trobe habilitat per les federacions internacionals, per l'Agència Mundial Antidopatge o per les agències nacionals antidopatge d'altres països amb els quals l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport haja subscrit convenis de col·laboració a este efecte.

2. Per a facilitar el descans nocturn de l'esportista, dins de la franja horària compresa entre les 23.00 i les 06.00 hores no s'haurà d'iniciar la realització de controls de dopatge fora de competició ni controls de salut.

No obstant això, en casos degudament justificats, i amb ple respecte al principi de proporcionalitat, serà possible la realització de controls de dopatge fora de competició sempre que en el moment de realitzar-los s'informe l'esportista de les raons que justifiquen la no-observança de la limitació horària que estableix el paràgraf anterior.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport vetlarà, en l'exercici de les seues funcions, perquè les condicions de realització dels controls de dopatge previstos en esta llei s'ajusten al principi de mínima intervenció i vetllant per la proporcionalitat respecte del descans nocturn de l'esportista i l'afecció dels drets i la intimitat dels esportistes.

3. Els esportistes seran informats en el moment de rebre la notificació del control i, si és el cas, a l'iniciar-se l'arreplega de la mostra, dels drets i obligacions que els assistixen en relació amb l'esmentat control, dels tràmits essencials del procediment i de les seues principals conseqüències, del tractament i cessió de les dades previstes en esta llei, així com de la possibilitat d'exercitar els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició, establits en la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Entre estos drets s'hi inclourà el de no sotmetre's a la prova, sense perjudi del que disposa l'apartat següent.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establirà un model normalitzat d'informació per a l'arreplega de les mostres en la realització dels controls de dopatge.

La realització dels controls s'haurà de fer amb ple respecte als drets fonamentals dels esportistes.

4. Als efectes dels procediments disciplinaris en matèria de dopatge que se seguisquen per la infracció tipificada en la lletra c) de l'apartat primer de l'article 22 d'esta llei, la negativa sense justificació vàlida a sotmetre's als controls, una vegada documentada, constituirà prova suficient per a exigir la responsabilitat disciplinària de l'esportista.

S'entén per justificació vàlida la impossibilitat d'acudir-hi com a conseqüència acreditada d'una lesió que li impedisca objectivament sotmetre's al control, o quan la realització del control pose en greu risc la salut de l'esportista.

5. El document que acredite la negativa sense justificació vàlida a què es referix l'apartat anterior, realitzada pel personal habilitat, serà suficient per a iniciar el corresponent procediment disciplinari, sense perjudi del dret de defensa de l'interessat.

Article 16. *Obligacions accessòries en matèria de dopatge.*

1. Els clubs, les organitzacions, els grups i la resta d'entitats esportives a què es referix el títol III de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, o que participen en activitats o competicions esportives organitzades en el marc de l'esmentada llei, estan obligats a portar un llibre, degudament registrat en l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i de la integritat del qual hi haja garantia, en el qual faran constar els tractaments mèdics i sanitaris que hagen prescrit els seus facultatius als esportistes sota la seua direcció, sempre que aquells autoritzen l'esmentada inscripció.

El llibre registre tindrà la consideració de document sanitari als efectes d'accés a la informació que conté, custòdia i protecció de dades.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà complementar o substituir el llibre registre per procediments centralitzats de base de dades amb utilització de les tecnologies de la informació i la comunicació i identificació electrònica, com la firma digital i els sistemes d'història electrònica única i centralitzada.

Els esportistes podran exigir, en el moment de la inscripció en el llibre, que se'ls entregue una còpia de l'assentament, o un altre document equivalent, en el qual conste degudament identificat el facultatiu o professional sanitari que, sota la seua direcció, ha prescrit o realitzat el tractament mèdic o sanitari, que haurà de contindre la data, la firma i el segell, si és el cas, del professional responsable de l'atenció sanitària. També podran sol·licitar que la dada en qüestió siga incorporada a la seua targeta de salut.

Qualsevol procediment mèdic, terapèutic o sanitari que es prescriba o s'aplique a un esportista subjecte a l'àmbit d'aplicació d'esta llei i que es considere dopatge (inclús si és objecte d'una autorització d'ús terapèutic) haurà de seguir un procediment de consentiment informat que es regularà reglamentàriament i del qual es guardarà una còpia en el llibre registre. Cada actuació sanitària haurà de ser referendada per la firma de l'esportista com a garantia que s'ha dut a terme l'esmentada actuació i s'ha autoritzat l'assentament en el llibre registre.

2. Esta obligació afecta les federacions esportives espanyoles quan els esportistes es troben sota la seua responsabilitat en el marc de les seleccions esportives.

3. En els esports individuals, esta obligació recaurà sobre l'esportista o sobre la federació espanyola corresponent en la forma en què s'indica en l'apartat anterior. Respecte de l'emplenament del llibre, s'aplicaran les mateixes normes que per als esports d'equip.

Article 17. *Autoritzacions d'ús terapèutic.*

1. Els esportistes amb llicència per a participar en competicions oficials d'àmbit estatal poden sol·licitar una autorització d'ús terapèutic al Comitè d'Autoritzacions d'Ús Terapèutic, adscrit a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, que aplicarà els criteris d'avaluació que contenen l'annex II de la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport i les normes per a la concessió d'autoritzacions d'ús terapèutic adoptades per l'Agència Mundial Antidopatge.

En cas que l'esportista estiga inclòs en un programa de seguiment internacional d'una federació internacional, correspondrà a la federació internacional la concessió de l'autorització d'ús terapèutic, que tindrà ple valor en les competicions i activitats esportives estatals.

2. Les autoritzacions d'ús terapèutic que s'expedisquen d'acord amb esta llei i les disposicions que la despleguen, així com les documentacions complementàries corresponents, hauran de quedar sota la custòdia de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

En cas que s'haja expedit una autorització per part d'un organisme internacional a un esportista amb llicència federativa per a participar en competicions d'àmbit estatal, l'esportista o la persona que reglamentàriament es designe per a això està obligat a remetre'n una còpia a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport perquè siga registrada, des de l'inici de la validesa. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport coordinarà la informació amb l'Agència Mundial Antidopatge quant a les autoritzacions d'ús terapèutic.

Els òrgans disciplinaris esportius no podran considerar vàlides les autoritzacions d'ús terapèutic que no es troben degudament registrades en l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o les autoritzacions de les quals esta no obtinga la constància suficient a través de l'Agència Mundial Antidopatge.

Secció 3a. Tipus, planificació de controls i competència per a realitzar-los

Article 18. Tipus de controls.

1. Als efectes d'esta llei, es consideren controls de dopatge:

a) El conjunt d'activitats materials realitzades per metges, facultatius especialistes en anàlisis clíniques o personals sanitari habilitat per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport si es tracta d'extraccions de sang, o per personal degudament habilitat per la mateixa Agència si es tracta de controls referents a uns altres paràmetres biològics, la finalitat dels quals siga comprovar la presència o no d'alguna substància prohibida susceptible de produir dopatge o de la utilització d'un mètode no reglamentari, detectat per mitjà de procediments estandarditzats en una mostra extreta a este efecte.

En tot cas, els controls de dopatge inclouran les activitats de planificació per a realitzar-los amb garanties, la selecció dels esportistes als quals s'efectuaran els controls, arplegues i manipulació de mostres, les anàlisis de laboratori, així com la gestió i custòdia dels resultats obtinguts.

b) El conjunt d'activitats materials dutes a terme per metges, facultatius especialistes en anàlisis clíniques i personals autoritzat per l'Agència Mundial Antidopatge i les organitzacions internacionals previstes en l'article 12 i següents la finalitat de les quals siga comprovar la presència d'alguna substància prohibida susceptible de produir dopatge o de la utilització d'un mètode no reglamentari.

2. S'entén per controls i activitats de protecció de la salut, als efectes d'esta llei, el conjunt d'actuacions que l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establisca per a millorar, controlar i previndre els efectes contraris a la salut que puga produir l'activitat esportiva, previndre els accidents esportius o minimitzar-ne els efectes.

Per a l'exercici d'estes actuacions, es tindran en compte les peculiars característiques de les diferents modalitats o especialitats esportives.

A estos efectes, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà proposar la realització d'estes activitats en aquelles modalitats o especialitats esportives en què ho considere necessari per les seues característiques particulars.

Reglamentàriament, es determinaran les condicions i característiques que han de revestir les actuacions de protecció de la salut als esportistes.

Article 19. Planificació dels controls.

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport determinarà i farà, amb mitjans propis o aliens, els controls de dopatge, els controls de salut i la resta d'actuacions en matèria de protecció de la salut que hagen de ser realitzats quan el finançament d'aquells es faça amb fons públics, respecte dels esportistes mencionats en l'article 10.1.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, les federacions esportives podran ordenar, amb càrrec als seus pressupostos, els controls addicionals que consideren convenients.

2. La planificació tindrà en compte les competicions més rellevants en cada modalitat esportiva, així com els elements tècnics que siguen subministrats a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport a fi d'obtenir la màxima eficàcia en els controls, i ponderarà adequadament l'activitat competitiva, la de preparació i, especialment, la participació dels esportistes espanyols en grans esdeveniments internacionals, en els termes que es determinen en les normes reglamentàries.

Amb este fi, les federacions i, si és el cas, les lligues professionals hauran de remetre a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport la informació necessària per a poder conèixer el calendari de competicions.

3. El departament encarregat de la planificació de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà sol·licitar del Consell Superior d'Esports i de les federacions esportives la informació que siga necessària per a aconseguir la màxima eficàcia en la planificació.

4. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, a través del seu director, podrà ordenar controls específics, fora de la planificació, ja siguen dins o fora de competició, a esportistes subjectes a esta llei. Estos controls s'efectuaran de conformitat amb el que estableixen esta llei i les disposicions que la despleguen, i amb ple respecte al que estableix l'apartat sext d'este article.

5. La planificació elaborada per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport serà secreta i no podrà ser divulgada ni publicada. La vulneració d'esta obligació serà considerada un infracció molt greu a l'empara de l'article 22.1.j) d'esta llei.

6. En la realització dels controls i proves, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport tindrà cura que es duguen a terme amb ple respecte als drets fonamentals de la persona, a la protecció de les seues dades personals i a les millors pràctiques per a la realització de les activitats.

Article 20. *De la competència per a la realització dels controls.*

1. La programació i la realització dels controls en competició i fora de competició corresponen a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

2. En els controls de dopatge fets en competició i fora de competició als esportistes, les anàlisis destinades a la detecció de substàncies i mètodes prohibits en l'esport s'hauran de fer en laboratoris amb acreditació internacional de l'Agència Mundial Antidopatge o homologats per l'Estat.

3. Així mateix, produiran efecte en els procediments administratius que es tramiten a Espanya les anàlisis fetes pels laboratoris acreditats per l'Agència Mundial Antidopatge.

4. Les comunitats autònomes podran subscriure amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport convenis de col·laboració a fi que esta assumisca l'exercici de les competències en matèria de control de dopatge que corresponen a aquelles respecte dels esportistes amb llicència autonòmica i en proves d'àmbit autonòmic.

CAPÍTOL II

Del règim sancionador en matèria de dopatge

Secció 1a. *Responsables, infraccions, sancions i règim de determinació de la responsabilitat*

Article 21. *Responsabilitat de l'esportista i el seu entorn.*

1. Els esportistes inclosos en l'àmbit d'aplicació del capítol I del títol II hauran de mantindre una conducta activa de lluita contra el dopatge i la utilització de mètodes prohibits en l'esport i s'han d'assegurar que cap substància prohibida s'introduïska en el seu organisme; estos esportistes són responsables quan se'n detecte la presència en l'organisme, en els termes establits en esta llei.

2. Els esportistes, els seus entrenadors federatius o personals, els directius, així com els clubs i equips esportius a què estiga adscrit l'esportista, respondran de l'incompliment de les obligacions imposades en matèria de localització habitual dels esportistes.

3. Els esportistes, els seus entrenadors, els seus metges i la resta de personal sanitari, així com els directius de clubs i organitzacions esportives, respondran de la infracció de les normes que regulen l'obligació de facilitar als òrgans competents informació sobre les malalties de l'esportista, tractaments mèdics a què estiga sotmés, abast i responsable del tractament, quan aquell haja autoritzat la utilització d'eixes dades.

De la mateixa manera, respondran per l'incompliment de les obligacions imposades per les autoritzacions d'ús terapèutic o de l'incompliment de l'obligació de sol·licitar-la.

4. El que disposa este precepte s'entén sense perjudi de les altres obligacions i del règim sancionador que estableix esta llei.

Article 22. *Tipificació d'infraccions en matèria de dopatge.*

1. Als efectes d'esta llei, es consideren com a infraccions molt greus:

a) L'incompliment de les obligacions a què fa referència l'article anterior, que done lloc a la detecció de la presència de qualsevol quantitat d'una substància prohibida, o dels seus metabòlits o marcadors, en les mostres físiques d'un esportista.

Sense perjudi d'això, la llista de substàncies i mètodes prohibits prevista en l'article 4 d'esta llei podrà preveure un límit de quantificació per a determinades substàncies o criteris especials de valoració per a avaluar la detecció de substàncies prohibides.

b) La utilització, l'ús o el consum de substàncies o de mètodes prohibits en l'esport.

c) La resistència o la negativa, sense justificació vàlida, a sotmetre's als controls de dopatge, dins i fora de la competició, així com l'obstrucció, la falta d'atenció, la dilació indeguda, l'ocultació i la resta de conductes que, per acció o omissió, eviten, impedisquen, pertorben o no permeten fer controls de dopatge en la forma que preveu esta llei.

Als efectes del que disposa el paràgraf anterior, a més de per la realització de qualsevol de les conductes que s'hi indiquen, es considerarà de manera particular que s'ha produït la infracció sempre que un esportista evite voluntàriament, per acció o per omissió, l'arreplega de mostres a què estiga obligat a sotmetre's.

d) La col·laboració o la participació en la utilització de substàncies o de mètodes prohibits.

e) L'alteració, la falsificació o la manipulació de qualsevol element dels procediments de control de dopatge.

f) La possessió pels esportistes o per les persones del seu entorn, ja siga en competició o fora de competició, de substàncies prohibides en els esmentats àmbits o dels elements necessaris per a la utilització o l'ús de mètodes prohibits, quan no es tinga una autorització d'ús terapèutic per a administrar-los o dispensar-los, o d'una altra justificació legal o reglamentàriament qualificada com a suficient.

La tinença d'una autorització d'ús terapèutic no exclourà la comissió de la infracció si les persones responsables disposen d'una quantitat de substàncies o de mètodes prohibits tan superior a la que correspondria al simple ús que empara l'autorització indicada que es pugua suposar raonablement que estan adreçades al tràfic previst en la lletra i) de l'apartat primer d'este precepte.

g) L'administració, la dispensació, l'oferiment, la facilitació o el subministrament als esportistes de substàncies prohibides o de la utilització de mètodes prohibits en la pràctica esportiva, tant si es produïxen en competició com fora de competició.

h) La promoció, incitació, contribució, instigació o facilitació de les condicions per a la utilització de substàncies prohibides o de mètodes prohibits.

i) El tràfic de substàncies i de mètodes prohibits.

j) L'incompliment de les obligacions que estableix l'article 19 en relació amb la confidencialitat de la planificació.

k) El trencament de les sancions imposades d'acord amb esta llei.

l) L'intent de comissió de les conductes descrites en les lletres b), e), g) i i) d'este apartat, sempre que en el cas del tràfic la conducta no constituísca delictes.

m) El depòsit, comercialització o distribució, sota qualsevol modalitat, en establiments dedicats a activitats esportives, de productes que continguen substàncies prohibides per ser susceptibles de produir dopatge.

n) La incitació al consum, en establiments dedicats a activitats esportives, de productes que continguen substàncies prohibides per ser susceptibles de produir dopatge.

2. Es consideren infraccions greus:

a) L'incompliment de les obligacions relatives a la presentació d'informació sobre localització o relatives a la disponibilitat de l'esportista per a dur a terme els controls en l'esmentada localització, en els termes que preveu la normativa que ho regula.

Es considerarà que hi ha infracció quan l'esportista haja faltat a les obligacions en matèria de localització en tres ocasions durant un termini de díhuit mesos.

b) Les conductes descrites en les lletres a), b) i f) de l'apartat anterior, quan afecten o tinguen per objecte substàncies identificades en l'article 4.2.2 del Codi Mundial Antidopatge i en la llista prevista en l'article 4 com a «substàncies específiques», o versen sobre estes.

Perquè es puga considerar que estes conductes són infraccions greus serà necessari que l'infractor justifique com ha entrat en el seu organisme la substància o la causa que en justifica la possessió i que proporcione proves suficients que la substància no té com a fi millorar el rendiment esportiu o emmascarar l'ús d'una altra substància dirigida a millorar el rendiment. El grau de culpa del possible infractor serà el criteri que es tinga en compte per a estudiar qualsevol reducció del període de suspensió.

Perquè es puga considerar que les proves són suficients, serà necessari que l'infractor presente proves que protegissen la seua declaració i que generen la convicció a l'òrgan competent sobre l'absència d'intenció de millorar el rendiment esportiu o d'emmascarar l'ús d'una substància que el millore.

c) L'incompliment de les obligacions relatives a la informació sobre tractaments mèdics i a la comunicació que l'esportista està obligat a proporcionar a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport en cas d'obtenció d'autoritzacions per a l'ús terapèutic a què fa referència l'article 17.2 d'esta llei, així com la vulneració del que disposa l'article 55 d'esta llei.

Article 23. Sancions als esportistes.

1. Les infraccions tipificades com a molt greus en l'apartat 1 de l'article 22 seran sancionades de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres a), b), c), d), e), f), l), m) i n) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposarà la suspensió de llicència federativa per un període de dos anys, i multa de 3.001 a 12.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres g), h), i), j) i k) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposaran les sancions de suspensió de llicència federativa per un període de quatre anys a inhabilitació per a tota la vida per a obtindre la llicència i multa de 3.001 a 12.000 euros.

2. Les infraccions tipificades com a greus en l'apartat 2 de l'article 22 seran sancionades de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions greus previstes en les lletres a) i c) de l'apartat segon de l'article 22 d'esta llei, s'imposarà la sanció d'un a dos anys de suspensió de llicència federativa i multa de 1.500 a 3.000 euros. El període de suspensió serà d'un mínim d'un any i d'un màxim de dos anys. La determinació es farà tenint en compte el grau de culpabilitat de l'esportista, en aplicació del que disposa l'article 27 d'esta llei.

b) Per la comissió de les infraccions greus previstes en la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'esta llei, s'imposarà la sanció d'advertència o suspensió de llicència federativa fins a dos anys i multa de 1.500 a 3.000 euros. En estos casos caldrà que hi concórreguen les circumstàncies descrites en el paràgraf segon de la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'esta llei.

Article 24. Sancions als clubs, equips esportius i federacions.

1. Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en l'apartat primer de l'article 22 d'esta llei, s'imposarà als clubs, equips esportius i federacions una o diverses de les sancions següents:

a) Multa de 30.001 a 300.000 euros.

Sense perjudic del que disposa l'article 27.5.e), quan en les conductes esmentades estiga involucrat un menor d'edat, o en cas de reincidència, la sanció pecuniària únicament podrà tindre caràcter accessori i se sancionarà amb una multa de 40.000 a 400.000 euros.

b) Pèrdua de punts, d'eliminària o de llocs en la classificació de la competició.

c) Descens de categoria o de divisió.

2. Per la comissió de les infraccions greus previstes en l'apartat segon de l'article 22 d'esta llei, s'imposarà la sanció de multa de 10.000 a 30.000 euros. Quan s'incórrega per segona vegada en algun dels il·lícits indicats més amunt, la conducta serà qualificada com a infracció molt greu i donarà lloc a l'aplicació de les sancions de multa de 24.000 a 80.000 euros i, si és el cas, pèrdua de punts, eliminària o llocs en la classificació o descens de categoria o divisió. Si es comet una tercera infracció, la sanció pecuniària únicament podrà tindre caràcter accessori i se sancionarà amb una multa de 40.000 a 400.000 euros.

3. Les sancions previstes en els dos apartats anteriors no impediran l'aplicació de la resta de mesures i conseqüències previstes en este títol.

Article 25. Sancions a tècnics, jutges, àrbitres, altres persones amb llicència esportiva, directius, dirigents o personal de federacions esportives espanyoles, de lligues professionals, d'entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial, clubs o equips esportius.

1. Les infraccions tipificades com a molt greus en l'apartat 1 de l'article 22 seran sancionades de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres b), c), d), e), f) i l) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposarà suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius per un període de dos anys i multa de 10.001 a 100.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres g), h), i), j) i k) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposaran les sancions de suspensió de llicència federativa o d'inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius per un període de quatre anys a inhabilitació per a tota la vida, i multa de 10.001 a 100.000 euros.

Sense perjudic del que disposa l'article 27.5.e), en cas que la infracció es cometa contra un menor d'edat, la sanció serà, a més de la multa de 40.000 a 400.000 euros, la inhabilitació per a tota la vida.

2. Les infraccions tipificades com a greus en l'apartat 2 de l'article 22 seran sancionades de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions greus previstes en les lletres a) i c) de l'apartat segon de l'article 22 d'esta llei, s'imposaran les sancions de suspensió de llicència federativa o d'inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius per un període d'un a dos anys, i multa de 5.001 a 50.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions greus previstes en la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'esta llei, s'imposarà la sanció d'advertència o de suspensió de llicència federativa fins a dos anys, i multa de 10.000 a 100.000 euros.

3. Les persones físiques o jurídiques que tinguen les conductes tipificades com a infraccions en esta secció, sense disposar de llicència federativa o d'habilitació equivalent, però prestant servicis o actuant per compte de federacions esportives espanyoles, lligues professionals o entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial per delegació de les anteriors, o les persones o entitats integrades dins de les organitzacions esmentades, no podran exercir càrrecs esportius en cap entitat relacionada amb l'esport, obtindre llicència esportiva o habilitació equivalent, ni exercir els drets derivats de la llicència esportiva per un període equivalent a la duració de les sancions d'inhabilitació per a l'exercici de càrrecs esportius, privació o suspensió de llicència esportiva o habilitació equivalent.

Les infraccions tipificades com a molt greus en l'apartat 1 de l'article 22 d'esta llei seran considerades com a transgressió de la bona fe contractual als efectes de l'article 54.2.d) del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.

Les federacions esportives espanyoles, lligues professionals i entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial adaptaran la seua normativa per a incloure-hi estes previsions, que seran compatibles amb la responsabilitat civil que en cada cas corresponga i amb la depuració de les responsabilitats que siguen exigibles en virtut del que disposa l'article 26.5 d'esta llei.

Article 26. Sancions als metges i personal sanitari, així com al personal de clubs, equips, federacions i qualssevol altres entitats esportives, i als responsables d'establiments esportius.

1. Les infraccions tipificades com a molt greus en l'apartat 1 de l'article 22 i que siguen realitzades per metges i per la resta de personal que realitze funcions sanitàries, seran sancionades de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres b), c), d), e), f) i l) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposarà suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a obtindre-la per un període de dos anys, i multa de 10.001 a 100.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions molt greus previstes en les lletres g), h), i), j) i k) de l'apartat primer de l'article 22, s'imposaran les sancions de suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a obtindre-la per un període de quatre anys a inhabilitació per a tota la vida, i multa de 10.001 a 100.000 euros. Sense perjudi del que disposa l'article 27.5.e), en cas que la infracció es cometa contra un menor d'edat, la multa serà de 40.000 a 400.000 euros i s'imposarà la inhabilitació per a tota la vida.

2. Les infraccions tipificades com a greus en l'apartat 2 de l'article 22 seran sancionades de la manera següent:

a) Per la comissió de les infraccions greus previstes en les lletres a) i c) de l'apartat segon de l'article 22 d'esta llei, s'imposaran les sancions de suspensió de llicència federativa o inhabilitació per a obtindre-la per un període d'un a dos anys, i multa de 5.000 a 50.000 euros.

b) Per la comissió de les infraccions greus previstes en la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22 d'esta llei, s'imposarà la sanció de suspensió de llicència fins a dos anys, i multa de 3.000 a 10.000 euros.

3. Estes conductes seran considerades com a transgressió de la bona fe contractual als efectes de l'article 54.2.d) del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.

4. Les federacions esportives espanyoles, lligues professionals i entitats organitzadores de competicions esportives de caràcter oficial adaptaran la seua normativa per a incloure-hi estes previsions, que seran compatibles amb la responsabilitat civil que en cada cas corresponga i amb la depuració de les responsabilitats que siguen exigibles en virtut del que disposa este títol.

5. Sense perjudi del que disposa l'apartat anterior i de les responsabilitats que corresponga exigir per les conductes tipificades en esta secció, els òrgans disciplinaris comunicaran als corresponents col·legis professionals els actes realitzats pel personal que realitze funcions sanitàries, als efectes disciplinaris oportuns. La cessió es farà amb la deguda reserva de les dades relatives als esportistes implicats.

Article 27. Criteris per a la imposició de sancions en matèria de dopatge.

1. La imposició de les sancions previstes en els articles precedents es farà aplicant el principi de proporcionalitat i atenent les circumstàncies concurrents en cada cas, especialment les que es referixen al coneixement, al grau de responsabilitat de les funcions exercides per l'infractor i a la naturalesa dels perjudis ocasionats.

2. Es considerarà circumstància eximent de la responsabilitat disciplinària el fet que l'esportista o la persona afectada pel procediment sancionador acredite que, per a eixe cas concret, no hi ha hagut cap culpa o negligència per la seua banda.

Si es dóna esta circumstància, l'esportista, per a exonerar-se de responsabilitat i evitar la sanció, haurà de justificar la forma en què es va introduir la substància prohibida en el seu organisme.

En este cas, els òrgans disciplinaris determinaran que l'esportista no ha comés cap infracció a l'efecte de l'existència de reincidència en infraccions en matèria de dopatge.

També es considerarà circumstància eximent l'obtenció d'una autorització d'ús terapèutic, que produirà una exempció de la responsabilitat disciplinària relativa a la utilització de productes dopants, la possessió de substàncies o de mètodes prohibits o l'administració o l'intent d'administració d'estos. L'esmentada exempció afectarà únicament les substàncies o els mètodes prohibits que continga l'autorització.

3. Es consideraran circumstàncies atenuants:

a) L'absència de culpa o de negligència greu en l'actuació de l'esportista o de la persona responsable de la infracció, degudament acreditada. En estos casos, l'òrgan disciplinari reduirà el període de suspensió fins a la mitat del període de suspensió que hi seria aplicable si no concorreguera eixa circumstància.

En cas que la sanció prevista per a la infracció comesa siga la inhabilitació per a tota la vida de la llicència federativa, el període de suspensió reduït en aplicació d'este precepte no podrà ser inferior a huit anys.

En cas que la infracció consistisca en la detecció d'una substància prohibida en l'organisme d'un esportista, perquè siga aplicable este atenuant, aquell haurà de demostrar de quina forma es va introduir en el seu organisme la substància per tal de modificar la seua responsabilitat i obtindre la reducció de la sanció.

b) L'admissió voluntària de la comissió de conductes constitutives d'infracció de les normes antidopatge per part d'un esportista o de la persona responsable de la infracció, feta davant de l'òrgan competent abans d'haver rebut qualsevol tipus de notificació que pugua manifestar la possible exigència de responsabilitat per eixos fets, sempre que la confessió siga l'única prova de la infracció en eixe moment.

En estos casos, l'òrgan competent podrà reduir el període de suspensió que correspondria per la comissió de la infracció, fins a la mitat del que hi seria aplicable en cas de no concórrer eixa circumstància.

c) La col·laboració de l'esportista o d'una altra persona proporcionant una ajuda substancial que permeta descobrir o demostrar una infracció de les normes antidopatge, un delictes de dopatge tipificat en l'article 361 bis del Codi Penal o la infracció de les

normes professionals per un altre esportista o una altra persona. L'aplicació d'este atenuant s'ajustarà al que disposa l'article 36 d'esta llei.

4. Abans d'aplicar qualsevol reducció en virtut d'esta norma, el període de suspensió aplicable es determinarà d'acord amb les regles establides en els articles 23 i següents d'esta llei. En cas que concórreguen dos o més circumstàncies atenuants de les previstes en este article i l'esportista acredite el seu dret a una reducció del període de suspensió, la sanció que correspondria a la infracció comesa es podrà reduir fins a la quarta part del període de suspensió que s'hauria d'aplicar si no hi concorreguera cap atenuant.

En cas que la infracció en què concórreguen les circumstàncies atenuants siga la segona comesa per l'infractor, el període de suspensió aplicable es fixarà, en primer lloc, d'acord amb l'article 28 d'esta llei, i sobre el període que corresponga s'aplicarà la corresponent reducció. Després de l'aplicació de les circumstàncies atenuants, el període de suspensió serà, almenys, de la quarta part del període de suspensió que s'hauria d'aplicar si no hi concorreguera cap atenuant.

5. Es consideraran circumstàncies agreujants de la responsabilitat disciplinària les següents:

a) Que el subjecte infractor haja comés la infracció en el marc d'un pla o d'una trama organitzada de dopatge.

b) Que el subjecte infractor incorrega en la reiteració de conductes que impliquen la infracció de les normes antidopatge.

A estos efectes, s'entén per reiteració la realització de les conductes prohibides de manera repetida, sempre que esta circumstància siga degudament acreditada en el procediment sancionador i que el subjecte infractor no haja sigut sancionat prèviament per cap d'aquelles conductes.

c) Que el subjecte infractor haja utilitzat o posseït diverses substàncies o mètodes prohibits.

d) Que el subjecte infractor s'haja beneficiat de la conducta il·lícita durant un temps més prolongat que la duració de la potencial suspensió que se li puga imposar.

e) Que, en el cas de les infraccions previstes en les lletres g) i i) de l'apartat primer de l'article 22, el subjecte infractor haja comés la infracció sobre un menor d'edat. En els casos previstos en els articles 24.1.a), 25.1.b) i 26.1.b) no s'aplicarà esta circumstància agreujant i la sanció que s'aplicarà serà la prevista en estos preceptes.

En tots els casos previstos en este apartat, la sanció que s'imposarà es podrà elevar fins a un màxim de quatre anys, llevat que el subjecte infractor acredite que no va concórrer cap intencionalitat en la conducta que agreuge la responsabilitat.

Article 28. *Reincidència en la comissió d'infraccions.*

1. S'entén per reincidència, als efectes del que disposa esta llei, la comissió d'una segona o d'ulteriors infraccions en matèria de dopatge dins d'un període de huit anys, i sempre que estes infraccions hagen sigut degudament sancionades i notificades a qui en siga responsable.

2. En cas de reincidència en la comissió d'infraccions en matèria de dopatge per qualsevol subjecte infractor, la sanció s'imposarà estudiant les circumstàncies concurrents, i per a la graduació de la segona sanció s'utilitzaran, en tot cas, els criteris establits en el Codi Mundial Antidopatge. Estos criteris s'arreglen en el quadro inclòs en l'annex segon d'esta llei; quant a la tercera o a ulteriors infraccions, caldrà ajustar-se al que disposa el Codi Mundial Antidopatge.

Article 29. *Imposició de sancions pecuniàries.*

1. Les sancions personals de multa, en els casos d'esportistes, només es podran imposar quan estos obtinguen o hagen obtingut ingressos que estiguen associats a l'activitat esportiva exercida.

2. Les multes imposades per les federacions esportives espanyoles, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i, si és el cas, el Tribunal Administratiu de l'Esport, seran executades, en cas d'impagament, de forma forçosa segons els termes que estableix la normativa vigent en matèria de recaptació.

3. El producte de les multes recaptat pel procediment previst en l'apartat anterior constituïx un ingrés de dret públic que s'afecta al compliment dels fins d'investigació i que permetran generar en el pressupost de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport els crèdits necessaris per a la realització de l'activitat esmentada, la realització material de la qual es durà a terme de conformitat amb el que estableix esta llei.

Article 30. *Anul·lació de resultats.*

1. La comissió d'una conducta de les previstes en esta llei com a infraccions, per part d'un esportista en el marc d'una competició individual i com a conseqüència de la realització d'un control en competició, serà causa de nul·litat automàtica dels resultats obtinguts en eixa competició, amb la pèrdua de totes la medalles, punts, premis i totes aquelles conseqüències necessàries per a eliminar qualsevol resultat obtingut en la competició, amb independència que hi concórrega una causa d'exempció o d'atenuació de responsabilitat.

2. A banda del cas mencionat en el paràgraf anterior, en cas que un esportista haja comés una infracció de les previstes en esta llei durant un esdeveniment esportiu o en relació amb este, l'òrgan competent haurà d'anul·lar tots els resultats obtinguts per l'esportista en eixe esdeveniment esportiu. L'anul·lació suposarà la pèrdua de totes les medalles, punts, premis i totes aquelles conseqüències necessàries per a eliminar qualsevol resultat obtingut en l'esdeveniment esportiu. Sense perjudi d'això, en cas que l'esportista demostre que no hi va haver, per la seua banda, cap culpa o negligència en la conducta infractora, els seus resultats individuals en la resta de competicions diferents d'aquella en què es va produir la infracció no seran anul·lats, llevat que els resultats obtinguts en eixes competicions puguen estar influïts per la infracció comesa.

3. A més del que preveuen els dos apartats anteriors, seran anul·lats tots els altres resultats obtinguts en les competicions celebrades des de la data en què es va produir el control de dopatge del qual es derive la sanció o des de la data en què es van produir els fets constitutius d'infracció fins que recaiga la sanció o la suspensió provisional, s'aplicaran totes les conseqüències que es deriven de l'anul·lació llevat que la decisió sobre la suspensió provisional o la sanció s'haja demorat per causes no imputables a l'esportista, i que els resultats obtinguts en eixes competicions no estiguen influïts per la infracció comesa. L'anul·lació suposarà la pèrdua de totes les medalles, punts, premis i totes aquelles conseqüències necessàries per a eliminar qualsevol resultat obtingut en l'esdeveniment esportiu.

4. En els esports d'equip, sempre que dos o més dels seus membres hagen comés una infracció en matèria de dopatge durant el període de celebració d'una competició, i amb independència de les sancions que els puguen correspondre en virtut del que disposen els articles 23 i següents d'esta llei, els òrgans disciplinaris s'hauran de pronunciar sobre la procedència d'alterar, si és el cas, el resultat de les trobades, proves, competicions o campionats. Per a això, ponderaran les circumstàncies concurrents i, en tot cas, la participació decisiva en el resultat de la trobada, prova o competició dels qui hagen comés infraccions en matèria de dopatge, i la implicació de menors d'edat en les conductes mencionades.

Article 31. *Efectes de les sancions.*

1. La imposició de sancions relacionades amb el dopatge en l'esport constituïx, quan així ho exigisca la naturalesa de la sanció imposada, un supòsit d'impossibilitat per a obtenir o exercir els drets derivats de la llicència esportiva en qualsevol àmbit territorial, en els termes que preveu l'article 32.4 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.

2. Qualsevol resolució dictada per les autoritats antidopatge d'uns altres estats o per les federacions o entitats internacionals competents serà reconeguda de manera immediata a Espanya, sempre que siguen conformes al que disposa el Codi Mundial Antidopatge i que corresponguen a l'àmbit de competències d'eixa entitat. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport serà l'encarregada de fer el reconeixement, d'ofici o a instància dels esportistes, en els casos en què es puguen suscitar dubtes sobre la seua procedència.

El reconeixement i l'execució dels laudes arbitrals i de les sentències fermes dictades pels tribunals estrangers en matèria de dopatge s'ajustarà al que estableix el llibre II, títol VIII, secció 2, de la Llei d'Enjudiciament Civil, aprovada pel Reial Decret de 3 de febrer de 1881, i a les normes internacionals aplicables a Espanya.

En els dos casos, durant la tramitació del procediment corresponent se suspendran provisionalment els efectes de la llicència de l'esportista a Espanya. El límit màxim de duració de la suspensió provisional serà equivalent a la duració de la sanció d'inhabilitació imposada en la resolució d'origen.

3. Durant el període de suspensió, la persona sancionada no podrà participar, en qualitat de res, en cap competició o activitat autoritzada o organitzada per algun dels signataris de la Convenció de la UNESCO, els seus membres, federacions esportives, clubs o una altra organització que pertanga a una organització d'un membre signatari, o en competicions autoritzades o organitzades per qualsevol lliga professional o qualsevol organitzador d'esdeveniments nacionals o internacionals.

La persona sancionada podrà sol·licitar de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport l'autorització per a participar en programes educatius o de rehabilitació.

Qualsevol esportista o persona subjecta a un període de suspensió estarà subjecta a controls en els termes que indica l'article 11.2 d'esta llei.

4. Les persones que siguen sancionades per la comissió de qualsevol infracció de les normes antidopatge, excepte les que estableix la lletra b) de l'apartat segon de l'article 22, es veuran privades de la totalitat del suport financer atorgat directament per les administracions públiques o per qualsevol entitat en què participe una administració pública, o de qualssevol altres avantatges econòmics o beneficis fiscals relacionats amb la seua pràctica esportiva que puga obtindre d'aquelles. La recuperació de les quantitats obtingudes es farà de conformitat amb el que estableixen la Llei 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions; les seues disposicions de desplegament; la Llei 58/2003 de 17 de desembre, General Tributària, o qualssevol altres formes permeses per l'ordenament jurídic.

5. L'esportista que haja sigut sancionat amb una privació de llicència de més de quatre anys podrà, passats estos quatre anys, participar en activitats esportives d'àmbit diferent i inferior a l'estatal sense que els resultats que obtinga permeten en cap forma la participació en competicions nacionals o internacionals de cap tipus.

Article 32. *Rehabilitació.*

1. Perquè un esportista sancionat per dopatge puga obtindre la rehabilitació haurà d'acreditar que s'ha sotmés, amb la sol·licitud prèvia a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, als controls previstos en l'article 11.2, i que ha complit, si és el cas, els deures de localització previstos en l'article 11.3, així com que ha complit íntegrament la sanció i totes les mesures accessòries que es preveuen en este títol.

2. En cas que l'esportista sancionat es retire de la competició i no se sotmeta al control previst en l'apartat anterior, per a obtindre la rehabilitació haurà de comunicar-ho a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i sotmetre's a controls fora de competició durant un temps igual al que transcórrega des de la comunicació de la seua retirada fins al compliment total de la sanció de suspensió.

Article 33. *Col·laboració amb les autoritats judicials.*

1. Si l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport té coneixement, en l'exercici de les seues funcions, de la possible existència de conductes que puguen ser constitutives del delictes previst en l'article 361 bis del Codi Penal, ho posarà immediatament en coneixement de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, del ministeri fiscal o del jutge competent per a la instrucció del procés corresponent.

2. Quan s'instruïska un procés penal seguit per la presumpta infracció de l'article 361 bis del Codi Penal, el jutge d'instrucció podrà sol·licitar de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport que emeta un informe sobre la concurrència de perill per a la vida o la salut dels esportistes. Només a estos efectes proporcionarà a l'Agència les dades o les diligències d'instrucció practicades que considere necessàries per a emetre l'informe. El ministeri fiscal podrà també sol·licitar del jutge instructor la pràctica d'esta diligència, que, en tot cas, haurà de ser emesa en el termini de 20 dies des de la data de la notificació a l'Agència de la resolució judicial per la qual se sol·licita l'informe.

3. Una vegada emés l'informe, si el jutge continua les actuacions, ho comunicarà a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

Tant en este cas com en qualsevol altre supòsit en què l'informe no s'haja sol·licitat, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport suspèn timerà tots els procediments sancionadors que s'estiguen tramitant respecte dels presumptes responsables de la infracció penal, des del moment que aquella considere que hi ha identitat de fets i fonament.

El començament o la continuació de la fase d'instrucció del procés penal suposarà que l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport pugua acordar, si és procedent, amb l'audiència prèvia dels interessats, la suspensió de la llicència federativa, a la llum dels principis de l'article 10 del Codi Mundial Antidopatge.

El temps de duració de la mesura cautelar es descomptarà de la mesura associada que es pugua derivar de la condemna del responsable del delictes.

En cas que el procés penal finalitze amb una condemna ferma per la comissió d'un delictes previst en l'article 361 bis del Codi Penal, esta comportarà automàticament, com a mesura associada, la suspensió de la llicència federativa pel mateix termini establert en esta llei per a les infraccions administratives equivalents, inclús en cas de reincidència. La mesura serà adoptada per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport una vegada tinga coneixement de la condemna. En este cas, ja no serà possible sancionar a qui haja sigut afectat per la mesura associada, sempre que entre el delictes i la infracció administrativa es considere que hi ha identitat de fets, subjectes i fonament.

4. En els casos en què, com a conseqüència de l'informe emés per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport o per qualsevol altra causa, el jutge d'instrucció considere que no és procedent continuar les actuacions penals, indicarà a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport la finalització del procediment penal i esta iniciarà la tramitació dels procediments administratius sancionadors en curs o, si és el cas, els continuarà. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà sol·licitar que li siga remesa la interlocutòria de sobreseïment lliure o la sentència absolutòria, a fi de donar per acreditats els fets provats que esta continga.

5. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà sol·licitar que li siguen remeses aquelles diligències d'instrucció practicades que siguen necessàries per a la continuació dels procediments sancionadors. La petició serà resolta pel jutge d'instrucció, amb l'audiència prèvia dels interessats, en el termini de 20 dies. En l'audiència, els interessats podran sol·licitar que siguen també remesos els documents que els puguen beneficiar. La resolució del jutge serà plenament respectuosa amb el principi de proporcionalitat, i únicament entregarà a l'Administració, mitjançant una resolució motivada, les diligències que l'aplicació d'eixe principi autoritze.

En cas que la causa penal ja no es trobe en fase d'instrucció, la petició es dirigirà a l'òrgan jurisdiccional que conega de les actuacions respecte de les diligències d'instrucció o de les proves ja practicades.

Si s'ha dictat ja una sentència, els fets declarats que s'hi proven vincularan l'Administració, haja sigut o no remesa a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. La mateixa regla s'aplicarà si ja s'ha dictat anteriorment una resolució administrativa ferma.

6. Tan bon punt un jutge o un tribunal tinga coneixement de la possible existència d'una infracció administrativa en matèria de dopatge, passarà el tant de culpa corresponent a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà sol·licitar del jutge que prenga la mesura mencionada en el paràgraf anterior quan tinga coneixement de l'existència de raons per a això.

En estos casos, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport iniciarà els procediments sancionadors i adoptarà, si és el cas, i amb l'audiència prèvia dels interessats, la mesura cautelar de suspensió de la llicència federativa. Esta resolució estarà sotmesa al sistema general de recursos previst en esta llei.

Article 34. *Extinció de la responsabilitat disciplinària.*

La responsabilitat disciplinària s'extingirà:

- a) Pel compliment de la sanció.
- b) Per prescripció.

Article 35. *Prescripció de les infraccions i les sancions.*

1. Les infraccions que estableix esta llei prescriuran al cap de huit anys.

El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comés. Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador.

2. Les sancions de multa imposades per infraccions molt greus prescriuran al cap de tres anys i les imposades per infraccions greus, als dos anys.

Les sancions d'inhabilitació prescriuran, en els casos d'absència de notificació, als cinc anys les imposades per infraccions molt greus i als tres anys les imposades per infraccions greus.

El termini de prescripció de les sancions començarà a comptar-se des de l'endemà del dia en què adquirisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció.

Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució.

Article 36. *Col·laboració en la detecció.*

1. La sanció de suspensió d'un esportista o una altra persona que haja de ser imposada d'acord amb la present llei podrà ser reduïda en els termes que preveu el present article si l'esportista o una altra persona proporciona una ajuda substancial que permeta descobrir o demostrar una infracció de les normes antidopatge, un delictes dels previstos en l'article 361 bis del Codi Penal o la infracció de les normes professionals per un altre esportista o una altra persona.

2. La reducció del període de suspensió que preveu l'apartat anterior no podrà excedir les tres quartes parts del període de suspensió que corresponga, i en el cas que la sanció consistisca en inhabilitació per a tota la vida per a obtindre la llicència federativa, el període de suspensió haurà de ser almenys de huit anys.

3. La reducció del període de suspensió estarà basada en la gravetat de la infracció contra el dopatge que l'esportista haja comés i en la importància de l'ajuda que haja proporcionat. La decisió de reducció parcial del període de suspensió requerirà un informe preceptiu emés per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, llevat que siga l'òrgan competent, per l'Agència Mundial Antidopatge i per la corresponent federació internacional, i es notificarà a totes les persones i òrgans amb legitimació per a recórrer contra les resolucions de l'òrgan que la pretén aplicar.

4. Qualsevol part del període de suspensió podrà ser reintegrada si l'esportista o una altra persona no proporciona finalment l'ajuda substancial recollida en els apartats anteriors. A estos efectes, el termini de prescripció de les sancions s'entendrà suspès fins que l'òrgan competent es pronuncie sobre l'existència dels il·lícits mencionats en l'apartat primer d'este article.

Secció 2a. Del procediment per a la imposició de sancions en matèria de dopatge

Article 37. Competència en matèria de procediments disciplinaris per a la repressió del dopatge en l'esport.

1. La potestat disciplinària en matèria de dopatge en l'activitat esportiva efectuada amb llicència esportiva estatal o autonòmica homologada correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

Les comunitats autònomes podran firmar convenis per a atribuir a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport l'exercici de la competència sancionadora en matèria de dopatge respecte dels subjectes infractors o competicions d'àmbit autonòmic.

Excepcionalment, en els casos en què, d'acord amb les regles de determinació de la competència aplicables a les competicions d'àmbit autonòmic, cap comunitat autònoma tinga competències sancionadores per haver-se celebrat la prova fora del territori de la seua comunitat respecte d'un esportista amb llicència autonòmica, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport assumirà la competència sancionadora i incoarà el corresponent procediment disciplinari.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport no tindrà competències sancionadores respecte dels esportistes qualificats oficialment com de nivell internacional o que participen en competicions internacionals. En estos casos, la competència correspondrà a les federacions espanyoles. Els actes que es dicten en l'exercici d'esta competència s'entendran dictats per delegació de la federació internacional corresponent i no tindran la consideració d'actes administratius. Per excepció, esta competència podrà ser assumida per les federacions internacionals o entitats que realitzen una funció equivalent, prèvia la firma del corresponent conveni amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, en el qual s'establiran les condicions sota les quals s'assumirà la mencionada competència. El conveni podrà establir que l'exercici de la competència siga assumit per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport encara que la titularitat continue corresponent a la federació o entitat firmant. En tots estos casos, quant a les normes aplicables i al procediment caldrà ajustar-se al que disposa l'article 1.3.

2. La instrucció i resolució dels expedients disciplinaris correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. La fase instructora i la resolució dels expedients s'hauran d'encomanar a òrgans diferents.

3. La instrucció i resolució dels expedients disciplinaris que, per incompliment de les prescripcions de la present llei, siga procedent dur a terme i que afecten directius de les federacions esportives espanyoles, lligues professionals i, si és el cas, entitats amb funcions anàlogues, correspondrà en única instància administrativa al Tribunal Administratiu de l'Esport.

El procediment se substanciarà d'acord amb les normes de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, i la normativa que la desplega.

4. Si un esportista o una altra persona es retiren i posen fi a la seua activitat esportiva en el transcurs d'un procediment sancionador en matèria de dopatge, l'òrgan competent per a jutjar-lo continuarà mantenint la seua competència per a portar-lo a terme. Si la retirada es produïx abans de l'inici d'un procediment sancionador en matèria de dopatge, coneixerà del dit procediment sancionador l'òrgan competent en el moment que es va cometre la presumpta infracció de les normes antidopatge.

Article 38. *Pèrdua de l'efectivitat dels drets de la llicència.*

La constatació d'un resultat analític advers en l'anàlisi d'una mostra A quan es detecte una substància prohibida que no tinga la consideració de «substància específica» d'acord amb el que disposa la llista de substàncies i mètodes prohibits, produirà de forma immediata la impossibilitat de l'exercici dels drets derivats de la llicència esportiva.

Esta mesura es comunicarà conjuntament amb la resolució d'incoació del procediment sancionador en matèria de dopatge. L'afectat podrà formular al·legacions sobre la mesura adoptada i als efectes de la reconsideració de la mesura.

En qualsevol altre procediment sancionador en matèria de dopatge que es trobe en curs, l'òrgan competent per a resoldre podrà adoptar, en qualsevol moment, mitjançant un acord motivat i respectant els principis d'audiència i proporcionalitat, les mesures de caràcter provisional, inclús la suspensió provisional de la llicència federativa, que siguen necessàries per a assegurar l'eficàcia de la resolució que hi puga recaure. La mesura, consistent en la suspensió provisional de la llicència federativa, es podrà adoptar, exclusivament, en aquells casos en què l'objecte del procediment estiga constituït per fets tipificats com a infracció molt greu.

La suspensió provisional de la llicència adoptada d'acord amb el que s'ha dit en els apartats anteriors s'entendrà automàticament alçada si l'òrgan competent per a imposar la sanció no ha resolt el procediment en el termini de tres mesos a comptar de la seua incoació, a menys que el retard s'haja ocasionat per causes imputables a l'afectat pel procediment sancionador.

Article 39. *Procediment disciplinari.*

1. El procediment disciplinari s'inicia per resolució de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport com a conseqüència de la comunicació que faça, de forma directa, el laboratori de control del dopatge actuant o com a conseqüència del coneixement dels fets o la recepció de les proves que permeten fonamentar la possible existència d'una infracció en matèria de dopatge. En el cas previst en l'article 15.5 d'esta llei, l'agent habilitat remetrà sense dilació el document que acredite la negativa sense justificació vàlida a sotmetre's a un control a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. La recepció per l'agència d'este document permetrà la iniciació del procediment disciplinari.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà tramitar diligències reservades prèviament a l'inici del procediment, amb la finalitat de determinar si hi ha indicis suficients per a obrir-lo.

Una vegada rebuda l'esmentada comunicació, s'incoarà el procediment disciplinari, sense que les anàlisis i la resta d'elements de la comunicació del laboratori puguen ser coneguts per cap altre òrgan diferent del disciplinari.

Els laboratoris adoptaran les mesures necessàries perquè esta comunicació es realitze en condicions que permeten mantindre la confidencialitat i la reserva de la identitat de l'esportista.

Una vegada complit el termini de prescripció previst en l'article 35 d'esta llei, o quan haja recaigut una resolució ferma en el corresponent procediment disciplinari o causa penal, els laboratoris de control del dopatge no podran mantindre mostres vinculades a una persona identificable.

2. El procediment disciplinari s'incoa i s'instruïx d'ofici en tots els seus tràmits. No obstant això, es podran denunciar davant de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport aquells fets que proporcionen indicis de la comissió de presumptes conductes o pràctiques de dopatge. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establirà un procediment per a mantindre en secret la identitat del denunciador davant de tots els qui intervinguen en els procediments disciplinaris i en les actuacions prèvies a estos. El denunciador no serà considerat part en el procediment sancionador.

Tota autoritat o funcionari públic que tinga constància de la possible existència d'una infracció administrativa en matèria de dopatge haurà de posar-ho sense dilació en coneixement de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

3. La tramitació d'estos procediments tindrà caràcter de preferent, a fi de complir els terminis que estableix esta llei.

4. En el procediment sancionador en matèria de dopatge, l'Administració i la persona afectada per aquell es podran servir de tots els mitjans de prova admissibles en dret, inclòs el passaport biològic, si hi ha dades sobre este. Les dites proves s'hauran de valorar de manera conjunta d'acord amb les regles de la crítica sana.

5. No obstant el que disposa l'apartat anterior, seran d'inexcusable aplicació les regles especials de prova següents:

a) Un resultat analític advers en un control de dopatge constituirà una prova de càrrec o suficient als efectes de considerar existents les infraccions tipificades en l'article 22.1.a) i b) d'esta llei. A estos efectes es considerarà prova suficient la concurrència de qualsevol de les circumstàncies següents: que en l'anàlisi de la mostra A de l'esportista es detecte la presència d'una substància prohibida o dels seus metabòlits o marcadors, si l'esportista renuncia a l'anàlisi de la mostra B i esta no s'analitza; que l'anàlisi de la mostra B confirme la presència de la substància prohibida o dels seus metabòlits o marcadors detectats en l'anàlisi de la mostra A de l'esportista.

b) En cas de negativa o resistència a sotmetre's als controls, el document que acredite la negativa subscripta pel personal habilitat a què es referix l'article 15.5 de la present llei tindrà valor probatori, sense perjudi de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos poden indicar o aportar els mateixos interessats a l'efecte d'acreditar que hi havia justificació vàlida.

c) Es presumix que els laboratoris de control de dopatge acreditats per l'Agència Mundial Antidopatge fan les anàlisis de mostra i apliquen els procediments de custòdia d'acord amb la normativa aplicable, excepte prova en contra que acredite que l'incompliment d'estes normes podria ser la causa raonable del resultat analític advers. L'esportista, o una altra persona, pot demostrar que el laboratori ha contravingut la regulació aplicable i que esta circumstància podria, raonablement, haver causat el resultat analític advers que ha donat lloc a la incoació del procediment i, en este cas, l'òrgan competent tindrà la càrrega de demostrar que eixa contravenció de la normativa aplicable no va donar lloc al resultat analític advers.

d) Qualsevol contravenció d'una norma aplicable en els procediments de control del dopatge que no siga causa directa d'un resultat analític advers o d'una altra infracció, no determinarà la invalidesa del resultat. En el cas que l'esportista o una altra persona prove que la contravenció respecte a la normativa aplicable podria haver sigut causa del resultat analític advers o de la infracció, l'òrgan competent haurà d'acreditar que esta no ha sigut la causa del resultat analític advers.

e) El presumpte infractor podrà refutar tots els fets i presumpcions que el perjudiquen, inclosos els mencionats en la lletra a) de l'apartat quint d'este article, i provar els fets i circumstàncies necessaris per a la seua defensa.

6. El procediment disciplinari en matèria de dopatge haurà de concloure en el termini màxim de sis mesos a comptar de l'adopció de l'acord d'incoació del procediment. El venciment del termini que estableix el paràgraf anterior, sense que s'haja notificat una resolució expressa, produirà la caducitat del procediment. La declaració de caducitat es podrà dictar d'ofici o a instància de l'interessat, i implicarà l'arxivament de les actuacions. Sense perjudi d'això, no impedirà iniciar un nou procediment sancionador dins del termini legal de prescripció.

7. El procediment disciplinari en matèria de dopatge acabarà mitjançant una resolució o per caducitat. La resolució del procediment no posa fi a la via administrativa, i és susceptible de revisió d'acord amb el que estableix l'article 40 de la present llei.

8. Les sancions imposades pels òrgans disciplinaris competents són immediatament executives des de la data en què es notifica la resolució sancionadora, llevat que l'òrgan

que haja de conèixer dels recursos contra la mencionada resolució acorde la seua suspensió. Les suspensions de les llicències tindran efecte pel mer fet de la seua notificació en forma al subjecte afectat, sense necessitat d'actes concrets d'execució. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport haurà de notificar les resolucions sancionadores en un termini de 15 dies. El retard en la notificació no afectarà la validesa de la resolució dictada. En el cas que una sanció d'inhabilitació arribe a prescriure en els casos de l'article 35, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport procedirà disciplinàriament contra els responsables de la falta de notificació. No obstant això, les esmentades resolucions sancionadores seran notificades a l'Agència Mundial Antidopatge, a les federacions internacionals i nacionals i a la resta d'entitats mencionades en l'article 40.4 d'esta llei.

Sense perjudi de l'anterior, si el subjecte afectat admet els fets constitutius d'infracció des del moment de la comunicació de la resolució d'incoació per l'òrgan competent, i en tot cas abans d'haver tornat a competir, el còmput del període de suspensió podrà començar des de la data del control de dopatge o de producció dels fets, si bé, en tot cas, almenys la mitat del període de suspensió s'haurà de complir des de la data de la resolució del procediment per la qual s'imposa la sanció.

En el cas que s'adopte la suspensió provisional prevista en l'article 38 d'esta llei, la seua duració es deduirà del termini total de suspensió finalment imposat, sempre que es respecte la dita suspensió. No tindrà cap efecte sobre el termini final a complir el fet que l'esportista o una altra persona hagen deixat voluntàriament de competir o haja sigut suspès pel seu propi equip.

En el cas que es produísca una demora rellevant en el procediment, no imputable a l'esportista o una altra persona, l'òrgan competent podrà ordenar motivadament que el període de suspensió es compute des d'una data anterior, inclosa la data del control de dopatge o de comissió de la infracció.

9. Les resolucions que imposen sancions per la comissió d'infraccions molt greus de les previstes en l'article 22 d'esta llei seran objecte de publicació per part de l'òrgan que les haja dictat. Per a la dita publicació s'utilitzaran de manera preferent mitjans telemàtics.

La publicació es referirà a sancions fermes i únicament contindrà les dades relatives a l'infractor, especialitat esportiva, precepte vulnerat i sanció imposada. No contindrà dades sobre el mètode o substància empleat, llevat que siga completament imprescindible.

Esta publicació no es podrà mantindre després de la finalització del termini de duració de la sanció.

Secció 3a. De la revisió de sancions en matèria de dopatge

Article 40. Del recurs administratiu especial en matèria de dopatge en l'esport.

1. Les resolucions adoptades d'acord amb la present llei per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, o els actes de tràmit que decidisquen directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinen la impossibilitat de continuar el procediment, causen indefensió o perjudi irreparable per als drets i interessos legítims dels afectats podran ser recorregudes davant del Tribunal Administratiu de l'Esport.

En tot cas, podran ser recorregudes les resolucions següents:

- a) Les que determinen la comissió d'infraccions antidopatge, tant si imposen una sanció com si són absolutòries.
- b) Les que arxiven qualsevol procediment seguit per infracció de les normes previstes en la present llei, bé per motius formals o bé per causes de fons, determinant la no continuació del procediment.
- c) Les que declaren el trencament d'una sanció, incloent-hi l'incompliment de la prohibició de participació durant la suspensió.
- d) Les que fixen la incompetència de l'òrgan que les dicta.
- e) Les que imposen una suspensió provisional.

f) Les que continguen la denegació de les autoritzacions d'ús terapèutic adoptades d'acord amb la present llei.

2. De conformitat amb el que disposa l'article 37.1, les resolucions dictades en relació amb esportistes que per ser qualificats oficialment com de nivell internacional no estiguen inclosos en l'àmbit d'aplicació d'esta llei o les que es dicten en el marc d'una competició internacional, podran ser recorregudes davant de l'òrgan i d'acord amb el sistema de resolució de conflictes previst en la normativa de la federació internacional corresponent.

3. El termini per a interposar el recurs serà de trenta dies, comptat des de l'endemà de la notificació de la resolució. Transcorregut este termini, la resolució guanyarà fermesa.

4. Tindran legitimació per a recórrer les persones físiques o jurídiques afectades per la resolució dictada i en tot cas:

- a) L'esportista o subjecte afectat per la resolució.
- b) L'eventual part contrària en la resolució o els perjudicats per la decisió.
- c) La federació esportiva internacional corresponent.
- d) L'organisme antidopatge del país de residència del subjecte afectat.
- e) L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.
- f) L'Agència Mundial Antidopatge.
- g) El Comitè Olímpic Internacional o el Comitè Paralímpic Internacional, quan la resolució afecte els Jocs Olímpics o Jocs Paralímpics.

5. El recurs especial en matèria de dopatge en l'esport es tramitarà d'acord amb les regles que establix la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, per al recurs d'alçada amb les especialitats següents:

a) El termini màxim de resolució i notificació de la resolució serà de tres mesos, a comptar de la data en què l'escrit d'iniciació tinga entrada en el registre del Tribunal Administratiu de l'Esport. Estes resolucions hauran de ser comunicades pel Tribunal Administratiu de l'Esport, en tot cas, a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i a l'Agència Mundial Antidopatge.

b) Transcorregut este termini sense resolució expressa, els interessats podran entendre desestimat el recurs.

c) Les resolucions del Tribunal Administratiu de l'Esport en esta matèria són immediatament executives, esgoten la via administrativa, i contra estes les persones legitimades mencionades en l'apartat quart d'este article podran interposar uns recurs contenciós administratiu.

CAPÍTOL III

Protecció de la salut

Secció 1a. La planificació de la protecció de la salut

Article 41. Actuació de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establirà una política efectiva de protecció de la salut dels esportistes i de les persones que realitzen una activitat esportiva.

Esta política es plasmarà en un pla de suport a la salut en l'àmbit de l'activitat esportiva que determine els riscos comuns i específics, en especial atenent les diferents necessitats de dones, hòmens i menors d'edat, així com les necessitats específiques per raó de discapacitat i les mesures de prevenció, conservació i recuperació que puguen ser necessàries en funció dels riscos detectats.

2. Este pla inclourà necessàriament un conjunt d'instruments didàctics per a orientar i formar els esportistes en els hàbits i formes saludables de la pràctica esportiva, així com els directius, tècnics i entrenadors i personal sanitari que realitze la seua labor en l'activitat esportiva de qualsevol categoria.

3. Les actuacions a què es referixen els apartats anteriors miraran de garantir particularment la seua efectivitat en les competicions esportives d'àmbit estatal en què participen grups especials de risc, com ara menors d'edat o persones amb discapacitat. Amb este fi, es promouran instruments de cooperació i coordinació amb les comunitats autònomes i les entitats locals implicades.

Article 42. *Mitjans personals i materials.*

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, en col·laboració amb les comunitats autònomes i les entitats locals, definirà els elements, mitjans, material i personal necessari per a contribuir a una pràctica esportiva més segura en totes les instal·lacions esportives, en funció de les seues respectives característiques.

Article 43. *Mesures de caràcter específic.*

1. En el marc del pla establert en l'article 41, correspon a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport la realització, entre altres que puguen ser necessàries, de les activitats següents:

- a) Proposar criteris i regles tècniques perquè les competicions i proves de modalitats esportives es configuren de manera que no afecten ni la salut ni la integritat dels esportistes.
- b) Fer propostes sobre l'assistència sanitària a dispensar als esportistes i sobre els dispositius mínims d'assistència sanitària que hi ha d'haver en les competicions esportives.
- c) Fer propostes sobre el tractament de la salut dels esportistes i els sistemes de cobertura d'esta.

2. Quan la competència per a la realització de les mesures anteriors corresponga a les comunitats autònomes, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport actuarà coordinadament amb estes i a través dels mecanismes de cooperació que es determinen.

Article 44. *Investigació.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, en col·laboració amb el Sistema Nacional de Salut i en el marc dels plans estatals d'investigació, promourà la investigació científica associada a la pràctica esportiva, a l'aplicació de l'activitat esportiva en el tractament i prevenció de malalties i a la lluita contra el dopatge, atenent les diferents necessitats de dones, hòmens i menors d'edat, així com les necessitats específiques per raó de discapacitat.

2. Per a la millor consecució dels fins d'investigació, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport promourà l'adhesió voluntària de les societats científiques i dels centres i professionals que es dediquen a la medicina esportiva, amb l'objecte de constituir una xarxa de centres especialitzats en la matèria, per mitjà de la subscripció dels corresponents convenis de col·laboració.

3. La informació que aporten els que componguen la xarxa s'utilitzarà per a la reconfiguració i actualització del Pla de Suport a la Salut, amb ple respecte a la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

Article 45. *Currículums formatius.*

En els programes formatius dels tècnics esportius i la resta de titulacions relacionades amb la salut en l'esport s'inclouran determinacions específiques per a assegurar que els docents tinguen els coneixements necessaris en el pla de la fisiologia, la higiene, la biomecànica, la nutrició i la resta d'àrees que tinguen relació amb la mateixa, inclosa l'aplicació de l'activitat física per al tractament i prevenció de malalties, amb especial referència a les necessitats específiques de dones, hòmens i menors d'edat, així com per raó de discapacitat.

Secció 2a. Mesures específiques mínimes

Article 46. *Dels reconeixements mèdics.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport determinarà, progressivament, l'obligació d'efectuar reconeixements mèdics amb caràcter previ a l'expedició de la corresponent llicència federativa, en aquells esports en què es considere necessari per a una millor prevenció dels riscos per a la salut dels seus practicants.

2. Per mitjà de la realització d'estos reconeixements mèdics es pretén protegir la salut de l'esportista en relació amb l'activitat esportiva. En el disseny dels reconeixements i en l'aplicació a cada modalitat esportiva es tindran en compte:

- a) Les característiques de la modalitat esportiva que es vullga practicar.
- b) L'esforç i la resta de condicions físiques que exigisca la pràctica de la modalitat esportiva corresponent.
- c) Les condicions ambientals en què es practique.
- d) Les necessitats específiques de dones i hòmens, dels menors d'edat i de persones amb discapacitat.

3. L'obligació prevista en este article i les modalitats i abast dels reconeixements es determinaran reglamentàriament.

Article 47. *Dels reconeixements i seguiments de salut als esportistes d'alt nivell.*

Sense perjudi del que disposa l'article 43, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establirà un sistema de seguiment de la salut dels esportistes d'alt nivell que contribuïska a assegurar convenientment els riscos de la seua pràctica esportiva i a previndre accidents i malalties relacionats amb esta.

Esta actuació constituirà una prioritat dels mitjans de la medicina esportiva de l'Administració General de l'Estat.

Article 48. *Dels seguiments i la protecció de la salut dels esportistes professionals.*

1. En el marc de l'acció protectora del sistema de la Seguretat Social, les activitats de protecció que la Llei General de la Seguretat Social, aprovada pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, conferix a les mútues d'accidents de treball i malalties professionals, quan a les mencionades entitats corresponga la cobertura d'esportistes professionals, hauran de preveure el desenrotllament de programes específics orientats a protegir la salut i previndre els riscos d'accidents de naturalesa laboral a què dita col·lectiva pugua estar exposat, així com la realització d'actuacions puntuals dirigides a la recuperació de les lesions o patologies que es puguen derivar de la practica esportiva.

2. A estos efectes, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport facilitarà a les referides entitats els criteris, estudis, estadístiques i, en general, tota la informació que tinga per a contribuir, amb això, a l'èxit d'una protecció més eficaç i més especialitzada d'estos esportistes.

Article 49. *Targeta de salut de l'esportista.*

1. La targeta de salut de l'esportista és un document que expedix l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport als qui tenen específicament reconeguda la condició d'esportista d'alt nivell o són contractualment reconeguts com a esportistes professionals, així com a la resta d'esportistes federats en el marc dels convenis específics que a este efecte subscrigueren les federacions esportives espanyoles.

2. La targeta de salut té com a finalitat disposar de la millor informació possible per part de l'esportista i del personal sanitari que l'atenga en el moment de decidir el tractament aplicable davant d'una malaltia. L'accés a la informació que conté quedarà limitat a l'esportista i al personal sanitari que l'atenga.

3. El contingut i la informació que s'incloua en la targeta de salut es determinarà reglamentàriament amb un informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

Article 50. *De la protecció de la salut quan es finalitza l'activitat esportiva.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, en col·laboració amb el Sistema Nacional de Salut, establirà un programa específic per a la protecció de salut i la recuperació o tractament dels esportistes que hagen conclòs la seua activitat esportiva i que presenten seqüeles a conseqüència d'esta.

2. Els termes d'este programa es determinaran reglamentàriament i en el seu establiment es fomentarà la participació voluntària dels centres que componen la xarxa a què es referix l'article 44.2, de les associacions d'esportistes, federacions esportives, mutualitats i les altres entitats públiques o privades que tinguen interès a col·laborar-hi.

Secció 3a. De les mesures de salut lligades a la prevenció del dopatge en l'esport

Article 51. *Seguiments de salut.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà establir programes específics de seguiment dels paràmetres biològics per a controlar la pràctica esportiva en condicions segures i sense pràctiques de dopatge o augment artificial de les pròpies capacitats.

2. Estos controls se centraran especialment en els esportistes de major risc segons determine el Pla de Suport a la Salut, i en els de major alt nivell esportiu.

Els resultats dels dits seguiments seran estrictament confidencials i d'estos únicament rebrà informació l'esportista en qüestió.

CAPÍTOL IV

Del tractament de dades relatives al dopatge

Article 52. *De la responsabilitat dels empleats públics.*

1. El personal que exercisca les funcions de control del dopatge haurà de guardar la confidencialitat i el secret respecte dels assumptes que conega per raó del seu treball.

2. Les dades, informes o antecedents obtinguts en l'exercici de les seues funcions només es podran utilitzar per als fins de control del dopatge i, si és el cas, per a la denúncia de fets que puguen ser constitutius d'infracció administrativa o de delictes. També podran ser utilitzades per a estudis científics, sempre que no es revele la identitat de les persones.

3. Amb independència de la responsabilitat que pertoque, d'acord amb la legislació específicament aplicable, en particular en matèria de protecció de dades de caràcter personal, les infraccions en la custòdia i, si és el cas, la difusió de les dades relatives als

controls i procediments en matèria de dopatge tenen la consideració d'infracció molt greu als efectes de la legislació d'empleats públics.

Així mateix, les dites conductes tindran la consideració d'incompliment contractual a què es referix l'article 54.2.d) del Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors respecte del personal laboral al servici de les administracions públiques i, en tot cas, tindran la consideració de falta molt greu als efectes del règim disciplinari previst en la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, o en la norma convencional que siga aplicable.

4. La determinació d'estes responsabilitats correspon als òrgans disciplinaris competents en matèria de funció pública.

Article 53. De la responsabilitat dels dirigents, del personal d'entitats esportives i d'altres persones.

1. Les dades, els informes o els antecedents obtinguts en l'exercici de les seues funcions pels dirigents i per la resta del personal d'entitats esportives, només es podran utilitzar per als fins del control i, si és el cas, per a la denúncia de fets que puguen ser constitutius d'infracció administrativa o de delictes.

2. Sense perjudi de les responsabilitats que pertoquen, d'acord amb la legislació específica, les infraccions a què es referix l'apartat anterior tindrà la consideració de molt greus d'entre les previstes en l'article 76.2 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.

3. Les infraccions que es puguen cometre en esta matèria seran sancionades, a instància de la Presidència del Consell Superior d'Esports, pel Tribunal Administratiu de l'Esport.

4. Les persones que participen en els controls de dopatge que no estiguen mencionats en els apartats anteriors d'este article, o en l'article anterior, tindran la mateixa obligació de sigil i secret respecte de les dades o informacions que coneguen en l'exercici de les seues funcions. La infracció d'esta obligació serà sancionada, a instàncies del Consell Superior d'Esports, pel Tribunal Administratiu de l'Esport i serà comunicada als respectius col·legis professionals als efectes disciplinaris oportuns, sense que en cap cas es puguen sancionar disciplinàriament els fets que hagen sigut sancionats administrativament, en els casos en què s'aprecie identitat del subjecte, fet i fonament.

Article 54. Autorització de cessió de dades.

Les dades i fitxers relatius als controls de dopatge podran ser cedits, en els termes que preveu la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, als organismes internacionals públics o privats de què Espanya siga part i que participen en la lluita contra el dopatge en l'àmbit esportiu, en el marc del que disposen els compromisos internacionals legalment vinculants assumits per Espanya, o per a fer estadístiques o estudis d'investigació.

TÍTOL III

Polítiques públiques de control i supervisió general dels productes que es poden utilitzar per al dopatge en l'activitat esportiva

CAPÍTOL I

Mesures de control i supervisió de productes, medicaments i complementos nutricionals

Article 55. Obligació de declarar els productes susceptibles de produir dopatge en l'esport.

1. Els equips i clubs que participen en competicions en l'àmbit d'aplicació de la present llei estan obligats a portar un llibre de registre, en els termes que reglamentàriament es determine, en el qual quede constància fefaent i puntual dels productes que s'han dispensat o receptat als esportistes, el metge que ordena o autoritza la seua utilització, període i forma de prescripció.

2. Els esportistes, equips o grups esportius i els directius estrangers que els representen estan obligats, quan entren a Espanya per a participar en una activitat o competició esportiva, a remetre a l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, degudament omplits, els formularis que esta establisca en els quals s'identifiquen els productes que transporten per al seu ús, les unitats d'estos i el nom del metge responsable de la seua administració.

Quan l'activitat o competició esportiva siga organitzada per federacions esportives autonòmiques, correspondrà a la comunitat autònoma respectiva la facultat per a establir este tipus d'obligacions i el seu abast.

Article 56. Informació sobre la comercialització de determinats productes.

L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport podrà sol·licitar la col·laboració de l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris perquè s'adopten les mesures necessàries per a conèixer, en tot el cicle productiu i de distribució i comercialització, els productes susceptibles de produir dopatge en l'àmbit de l'esport, per considerar que les seues circumstàncies intrínseques i la seua potencial afecció de la salut pública hagen de ser objecte d'un seguiment especial per a facilitar el règim de control que preveu esta llei.

Excepcionalment, podrà sol·licitar la mateixa col·laboració de l'Agència Espanyola de Seguretat Alimentària i Nutrició.

Les mesures d'execució, control i sanció es duren a terme per mitjà de sistemes de cooperació entre l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat o de les comunitats autònomes, d'acord amb el marc competencial establert en la normativa vigent.

Article 57. Potestat d'inspecció.

Les forces i cossos de seguretat de l'estat, els servicis d'inspecció sanitària de l'Estat, així com els òrgans de les comunitats autònomes que tinguen atribuïda la competència, per iniciativa pròpia o a instància de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, podran inspeccionar les farmàcies i la resta d'instruments que permeten custodiar o albergar els productes i les substàncies susceptibles de donar un resultat analític advers en un control de dopatge, sense perjudi del que disposa l'apartat sext de l'article 8 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa, en els casos en què siga aplicable.

Als efectes de l'exercici de la potestat sancionadora per l'Administració, es tindrà en compte el tipus de substàncies, el nombre d'unitats, la justificació terapèutica, així com la resta de qüestions directament vinculades al seu exercici professional.

Reglamentàriament s'establirà el contingut admissible de les farmacioles i, específicament, d'aquells medicaments i productes sanitaris que calguen per a atendre les contingències derivades de qualsevol urgència mèdica.

Dels resultats dels controls duaners sobre farmacioles i la resta d'instruments previstos en el paràgraf primer que realitze l'Agència Estatal d'Administració Tributària en el desenrotllament de les seues funcions, s'informarà l'òrgan competent en els termes que reglamentàriament s'establisquen.

Article 58. *Decomís.*

Les substàncies i productes susceptibles de produir dopatge en l'esport o en l'activitat esportiva i els instruments utilitzats amb este fi podran ser objecte de decomís per les autoritats administratives que inicien els corresponents procediments sancionadors, com a mesura cautelar dins d'estos o prèvia a aquells. En este segon supòsit, l'òrgan instructor haurà de ratificar esta mesura en el curs de la tramitació de l'expedient. Quan s'imposen les sancions corresponents, esta mesura es podrà convertir en definitiva. Els elements decomissats podran ser destinats per l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport a fins d'investigació.

CAPÍTOL II

De les condicions d'utilització dels productes susceptibles de produir dopatge en l'activitat esportiva

Article 59. *Comercialització i utilització de productes alimentaris.*

El Ministeri de Sanitat, Servicis Socials i Igualtat establirà, de comú acord amb l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, i d'acord amb les comunitats autònomes, mecanismes d'informació i de publicitat específics dels productes alimentaris que, sense ser medicaments, puguen produir en l'àmbit de l'esport un resultat analític aduers de dopatge.

Específicament, les autoritats administratives espanyoles establiran els procediments adequats per a la declaració dels productes alimentaris que s'introduïsquen a Espanya i que es puguen entendre inclosos en l'àmbit d'esta llei.

Article 60. *Prohibicions específiques a la comercialització, en establiments dedicats a activitats esportives, de determinats productes que continguen substàncies prohibides en l'esport per ser susceptibles de produir dopatge.*

1. Als efectes de la present llei queda prohibit el depòsit, comercialització o distribució, sota qualsevol modalitat, en establiments dedicats a activitats esportives, d'aquells productes que continguen substàncies prohibides en l'esport per ser susceptibles de produir dopatge, declarades com a tals de conformitat amb esta llei.

2. Igualment es prohibix incitar al consum dels productes determinats en l'apartat anterior en els llocs a què es referix este.

Article 61. *Publicitat i venda a través de sistemes electrònics.*

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport establirà un programa específic de lluita contra la publicitat enganyosa en esta matèria i, en general, contra aquelles conductes publicitàries que inciten al seu consum.

2. Específicament i en coordinació amb els òrgans competents de l'Administració General de l'Estat, s'establirà un programa de control de la venda i comercialització d'estos productes per Internet i altres mitjans de venda electrònica.

Article 62. Sancions a la participació de professionals sanitaris i qualssevol altres en activitats de dopatge en l'esport.

Sense perjudi del que disposa l'article 26 d'esta llei per als qui tinguen llicència esportiva, els professionals sanitaris i qualssevol altres professionals que fabriquen, preparen, faciliten, col·laboren, prescriuen o dispensen substàncies i productes susceptibles de produir dopatge en l'àmbit de l'activitat esportiva a què es referix esta llei, o propicien la utilització de mètodes no reglamentaris o prohibits en l'esport, sense complir amb les formalitats prescrites en les seues respectives normes d'actuació i en esta llei, incorreran en responsabilitat disciplinària. Les conductes descrites anteriorment són constitutives d'infracció molt greu i seran sancionades d'acord amb les respectives normes dels seus col·legis professionals.

Les persones així sancionades no podran exercir càrrecs esportius o mèdics en cap entitat relacionada amb l'esport, obtindre llicència esportiva o habilitació equivalent, ni exercir els drets derivats de la llicència esportiva per un període coincident amb la duració de la sanció d'inhabilitació que els correspondria si hagueren sigut titulars de la llicència federativa.

Article 63. Sistema d'informació.

1. L'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport i les comunitats autònomes crearan, en el marc de l'òrgan de cooperació corresponent, un sistema d'informació sobre la protecció de la salut i contra el dopatge en l'àmbit de l'esport que garantisca la disponibilitat de la informació i la comunicació recíproques entre les administracions públiques amb competències en matèria d'esport i activitat física. En el si de l'esmentat òrgan s'acordaran els objectius i els continguts de la informació.

2. El sistema d'informació permetrà conèixer les substàncies susceptibles de produir dopatge i els mètodes prohibits en l'esport, les dades dels expedients disciplinaris incoats i sancionats, amb indicació de les substàncies detectades i les anàlisis realitzades en els diferents laboratoris, i incorporarà, com a dades bàsiques, les relatives a població esportiva, recursos humans i materials, activitat exercida, farmàcia i productes sanitaris, finançament i resultats obtinguts, així com les expectatives i opinió dels esportistes, tot això des d'una concepció integral de la lluita contra el dopatge en l'esport.

Així mateix, permetrà conèixer els controls i la resta de proves fetes a l'empareda de la protecció de la salut de l'esportista i incorporarà un registre específic en el qual s'incloguen les sancions en la matèria de totes les administracions públiques.

El sistema inclourà la variable de sexe en les estadístiques, enquestes i preses de dades que es duguen a terme en la població esportiva, i farà una anàlisi diferenciada de les expectatives i opinions de les dones i hòmens, introduint indicadors de gènere.

3. Dins del sistema d'informació, i oïda l'Agència Espanyola de Protecció de Dades, s'establirà la definició i normalització de dades, la selecció d'indicadors i els requeriments tècnics necessaris per a la integració de la informació, a fi d'aconseguir la màxima fiabilitat de la informació que es produísca.

4. El sistema d'informació estarà a disposició dels seus usuaris, que seran les administracions públiques esportives i sanitàries, els gestors i professionals de l'esport i de la sanitat, així com la mateixa ciutadania, en els termes d'accés i de difusió que s'acorden, amb un informe previ de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades. En tot cas, el sistema haurà de facilitar la informació en formats adequats, seguint el principi de disseny per a totes les persones, de manera que siguen accessibles i comprensibles per a les persones amb discapacitat.

L'accés a les dades dels expedients disciplinaris incoats i sancionats, amb indicació de les substàncies detectades i les anàlisis fetes en els diferents laboratoris, quedarà

sempre limitat als òrgans competents en relació amb els expedients mencionats. L'accés per altres organitzacions, persones o entitats a estes dades haurà d'anar sempre precedit de la dissociació de les dades de caràcter personal dels qui intervinguen en l'expedient.

5. Les comunitats autònomes, l'Administració General de l'Estat i les entitats locals aportaran a este sistema d'informació les dades necessàries per al seu manteniment i desenrotllament. De la mateixa manera, l'Administració General de l'Estat i les comunitats autònomes tenen dret a accedir a les dades que formen part del sistema d'informació, així com a disposar-ne, en la mesura que, estrictament, ho necessiten per a l'exercici de les seues competències.

6. El tractament i la cessió de dades, incloent-hi les de caràcter personal necessàries per al sistema d'informació, estaran subjectes a la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

Disposició addicional primera. *Organització nacional antidopatge.*

Als efectes previstos en el Codi Mundial Antidopatge i en la normativa interna de l'Agència Mundial Antidopatge, l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport tindrà la consideració d'organització nacional antidopatge i exercirà les competències que li corresponguen en aquell àmbit.

Disposició addicional segona. *Adaptació d'estatuts i reglaments federatius.*

Als efectes que preveu esta llei i, especialment, del que preveu el seu títol II, les federacions esportives espanyoles procediran, en el termini màxim de sis mesos a comptar de la data d'entrada en vigor de la present llei, a l'adaptació i modificació dels seus estatuts i reglaments.

Disposició addicional tercera. *Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport.*

A partir de l'entrada en vigor d'esta llei, l'Agència Estatal Antidopatge passarà a denominar-se Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport. Esta entitat tindrà la consideració d'agent de finançament i d'execució del Sistema Espanyol de Ciència, Tecnologia i Investigació als efectes de l'article 3 de la Llei 14/2011, d'1 de juny, de la Ciència, la Tecnologia i la Innovació, d'acord amb les funcions que té atribuïdes en els articles 7.1 i 44 de la present llei.

Disposició addicional quarta. *Òrgans suprimits i referències a estos.*

1. Queden suprimits el Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i la Junta de Garanties Electorals.

2. Totes les referències que contenen la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, o altres normes, al Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i a la Junta de Garanties Electorals s'entendran fetes al nou Tribunal Administratiu de l'Esport.

3. Totes les funcions i tots els mitjans materials i personals que actualment corresponen al Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i a la Junta de Garanties Electorals passaran a correspondre al Tribunal Administratiu de l'Esport.

Disposició transitòria primera. *Infraccions comeses abans de l'entrada en vigor de la llei i procediments disciplinaris en curs.*

Les infraccions en matèria de dopatge que s'hagen comés abans de l'entrada en vigor d'esta llei es regiran pel que disposa la normativa anterior. Les que es cometen a partir del dia de la seua entrada en vigor es regiran per la present llei.

Els procediments disciplinaris en matèria de repressió del dopatge en l'esport que hagen sigut iniciats abans de l'entrada en vigor d'esta llei es regiran per la normativa anterior, llevat que l'interessat opte voluntàriament per l'aplicació de la present llei.

Disposició transitòria segona. *Habilitacions per als controls de dopatge.*

Les habilitacions concedides a l'empara de la normativa anterior continuaran vigents, una vegada produïda l'entrada en vigor d'esta llei, fins que siga procedent la seua renovació, que s'ajustarà al que disposen esta llei i la normativa que la desplega.

Disposició transitòria tercera.

El Comitè Espanyol de Disciplina Esportiva i la Junta de Garanties Electorals continuaran exercint les seues funcions fins a l'entrada en vigor de les disposicions reglamentàries reguladores del Tribunal Administratiu de l'Esport.

Disposició derogatòria única.

1. Queda derogada la Llei Orgànica 7/2006, de 21 de novembre, de protecció de la salut i lluita contra el dopatge en l'esport; així com l'article 24 de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana, quant a la referència que feia a les lletres p) i q) de l'article 23 de la dita llei orgànica; i tots els preceptes de normes del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa esta llei.

2. Així mateix, queden derogades les lletres p) i q) de l'article 23 de la Llei Orgànica 1/1992, de 21 de febrer, de protecció de la seguretat ciutadana.

Disposició final primera. *Habilitació competencial.*

Sense perjudi de la competència de l'Estat per a regular les facetes que incidixen en l'esfera d'interessos de l'esport federat espanyol en el seu conjunt, així com per a dictar els preceptes relatius a la seua organització, tal com preveu l'article 149.1.18 de la Constitució en matèria de bases del règim jurídic de les administracions públiques i el procediment administratiu comú, la present llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.16 de la Constitució, en matèria de bases i coordinació general de la sanitat i legislació sobre productes farmacèutics, a excepció dels preceptes següents:

a) L'article 44, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.15 de la Constitució, que es referix a la competència exclusiva de l'Estat sobre el foment i la coordinació general de la investigació científica i tècnica.

b) L'article 45, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.30 de la Constitució, que es referix a la competència exclusiva de l'Estat sobre la regulació de les condicions d'obtenció, expedició i homologació de títols acadèmics i professionals.

c) L'article 48.2, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.31 de la Constitució, que es referix a la competència exclusiva de l'Estat sobre estadística per a fins estatals.

d) L'article 52, que es dicta a l'empara de l'article 149.1.7 i 18 de la Constitució, pel que fa respectivament al règim laboral dels empleats públics i al règim estatutari dels funcionaris públics.

e) Els articles 57, 58 i 60, que es dicten a l'empara de l'article 149.1.29 de la Constitució, que es referixen a la competència exclusiva de l'Estat sobre seguretat pública.

Disposició final segona. *Naturalesa de la present llei.*

La present llei té el caràcter de llei orgànica, a excepció dels següents preceptes i disposicions:

Articles 1 al 9, els dos inclosos, a excepció dels articles 2 i 4, apartat 2, que sí que tenen caràcter orgànic.

Article 15, apartats 4 i 5, excepte els apartats 1 a 3, que tenen caràcter orgànic.

Articles 16 i 17.

Article 18, excepte l'apartat primer, que té caràcter orgànic.

Articles 19 al 40, excepte l'article 32 i l'article 33, que sí que tenen caràcter orgànic.

Articles 41 al 50 i els articles 52 i 53.

Articles 55 a 62, excepte els paràgrafs primer i segon de l'article 57, que sí que tenen caràcter orgànic.

Les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta.

Les disposicions transitòries primera, segona i tercera.

La disposició derogatòria, apartat 2.

Les disposicions finals primera, tercera, quarta, quinta i sexta.

Els annexos I i II.

Disposició final tercera. *Desplegament reglamentari i habilitació normativa.*

1. S'habilita el Govern per a dictar les disposicions de desplegament de la present llei.

2. En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern aprovarà el nou Estatut de l'Agència Espanyola de Protecció de la Salut en l'Esport, i l'adequarà a esta.

Esta nova normativa haurà de preveure igualment la modificació de l'estructura orgànica i les funcions del Consell Superior d'Esports, per a adaptar-lo al que preveu la present llei.

3. S'habilita el Govern per a aprovar les normes que calguen per a garantir l'eficàcia de les previsions de la present llei.

4. En el termini de sis mesos a comptar des de l'entrada en vigor de la present llei, el Govern haurà de presentar un projecte de llei de lluita contra el dopatge animal.

5. L'annex I i el quadro il·lustratiu que conté l'annex II de la present llei podran ser modificats mitjançant una orde del Ministeri d'Educació, Cultura i Esports en cas de canvi en el contingut del Codi Mundial Antidopatge.

6. En el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present llei, el Govern desenrotllarà reglamentàriament la composició, l'organització i les funcions del Tribunal Administratiu de l'Esport.

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport.*

L'article 84 de la Llei 10/1990, de 15 d'octubre, de l'Esport, queda redactat en els termes següents:

«Article 84. *Creació del Tribunal Administratiu de l'Esport.*

1. El Tribunal Administratiu de l'Esport és un òrgan d'àmbit estatal, adscrit orgànicament al Consell Superior d'Esports que, actuant amb independència d'este, assumix les funcions següents:

a) Decidir en via administrativa i en última instància les qüestions disciplinàries esportives de la seua competència, incloses les indicades en la Llei orgànica de protecció de la salut de l'esportista i lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva.

b) Tramitar i resoldre expedients disciplinaris a instància del Consell Superior d'Esports i de la seua Comissió Directiva, en els supòsits específics a què es referix l'article 76 de la Llei de l'Esport.

c) Vetlar, de forma immediata i en última instància administrativa, perquè s'ajusten a dret els processos electorals en els òrgans de govern de les federacions esportives espanyoles.

d) Qualsevol altres que se li atribuïsquen en la seua normativa reguladora.

2. La seua composició, organització i funcions es desenrotllaran reglamentàriament, sota els criteris de major simplificació i reducció del gasto possible. En tot cas, en la seua composició es garantirà el compliment del principi de presència equilibrada de dones i hòmens, excepte per raons objectivament fundades, degudament motivades.

3. El procediment de tramitació i resolució dels expedients de què conega el Tribunal Administratiu de l'Esport s'ajustarà al que disposa la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, excepte les conseqüències derivades de la violació de les regles de joc o competició, que es regiran per les normes esportives específiques.

4. Les resolucions del Tribunal Administratiu de l'Esport esgoten la via administrativa i s'executaran a través de la federació esportiva corresponent, que serà responsable del seu estricte i efectiu compliment.»

Disposició final quinta. *Modificació de la Llei 29/1998 de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa.*

S'afegir un apartat 5 a l'article 19 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa, que queda redactat en els termes següents:

«Tindran legitimitació per a recórrer davant de l'orde jurisdiccional contenciós administratiu les resolucions del Tribunal Administratiu de l'Esport que es dicten en assumptes de disciplina esportiva en matèria de dopatge, totes les persones mencionades en l'article 40.4 de la Llei orgànica de protecció de la salut de l'esportista i lluita contra el dopatge en l'activitat esportiva.»

Disposició final sexta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor als vint dies de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei orgànica i que la facen complir.

Madrid, 20 de juny de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY

ANNEX I

Definicions

1. Esdeveniment (esportiu): sèrie o part de les competicions que es desenrotllen sota la direcció d'un únic organisme esportiu que adopta les seues regles de participació i organització.

Per l'àmbit territorial en què es desenrotllen es poden classificar en:

– Esdeveniment internacional: es considera com a tal l'organitzat sota la direcció del Comitè Olímpic Internacional, el Comitè Paralímpic Internacional, una federació internacional, els organitzadors de grans esdeveniments o una altra organització esportiva internacional.

– Esdeveniment estatal: es considera com a tal aquell esdeveniment que, estant inclòs en els calendaris corresponents de les federacions esportives espanyoles, no tinga la condició d'esdeveniment internacional per participar-hi esportistes de nivell internacional, o quan les federacions internacionals l'organitzen o encomanen o autoritzen la seua realització.

2. AMA: l'Agència Mundial Antidopatge. Fundació creada i regida pel dret suís.

3. Ajuda substancial: als efectes del que disposen els articles 27.3.c) i 36, una persona que proporcione ajuda substancial haurà de: (1) revelar per complet, per mitjà d'una declaració escrita i firmada, tota la informació que posseïsca en relació amb les infraccions de les normes antidopatge, i (2) col·laborar plenament en la investigació i les decisions que es prenguen sobre qualsevol cas relacionat amb eixa informació, la qual cosa inclou, per exemple, testificar durant una audiència si així li ho exigixen per part d'una organització antidopatge o un tribunal d'experts. Així mateix, la informació facilitada ha de ser creïble i constituir una part important del cas obert o, en cas de no haver-se iniciat este, ha d'haver proporcionat un fonament suficient sobre el qual podria haver-se tramitat un cas.

4. Codi: el Codi Mundial Antidopatge i les definicions que conté el seu annex per a interpretar-lo.

5. Comitè Olímpic Nacional: l'organització reconeguda pel Comitè Olímpic Internacional.

6. Competició: una prova única, un partit, una partida o un concurs esportiu concret.

7. Control: part del procés global de control del dopatge que comprén la planificació de controls, la recollida de mostres, la manipulació i anàlisi de mostres i el seu enviament al laboratori.

8. Control del dopatge: tots els tràmits que van des de la planificació de controls, inclosos tots els passos de processos intermedis, com facilitar informació sobre localització, la recollida i manipulació de mostres, les anàlisis de laboratori, les autoritzacions d'ús terapèutic, la gestió dels resultats i les vistes.

Per la seua forma de realització poden ser:

Per sorpresa: un control de dopatge que es produïx sense previ avís a l'esportista i en el qual l'esportista és contínuament acompanyat des del moment de la notificació fins que facilita la mostra.

Dirigits o per citació: selecció d'esportistes per a la realització de controls, d'acord amb la qual se seleccionen esportistes o grups d'esportistes concrets sense base aleatòria, per a realitzar els controls en un moment concret.

9. Convenció de la Unesco: Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport adoptada durant la 33a sessió de l'Assemblea General de la Unesco, el 19 d'octubre de 2005, que inclou totes i cada una de les esmenes adoptades pels estats participants i firmants de la Convenció i per la Conferència de les Parts Signatàries de la Convenció Internacional contra el Dopatge en l'Esport.

10. Esport d'equip: esport que autoritza la substitució de jugadors durant una competició.
11. Esport individual: qualsevol esport que no siga d'equip.
12. Esportista: qualsevol persona que participe en un esport a nivell internacional o estatal, així com qualsevol altre competidor en l'esport que està subjecte a la jurisdicció de qualsevol signatari o a una altra organització esportiva que accepte el Codi.
13. Esportista de nivell internacional. Es considera esportista de nivell internacional als efectes d'esta llei els esportistes designats per una o diverses federacions internacionals com a integrants d'un grup de seguiment.
14. Divulgació pública o comunicació pública: revelar o difondre infamació al públic en general o a altres persones que no siguen les susceptibles de rebre notificació d'acord amb el que disposa l'article.
15. Duració de l'esdeveniment: temps transcorregut entre el principi i el final d'un esdeveniment, segons establisca l'organisme responsable del mencionat esdeveniment.
En competició: significa que el període comença des de 12 hores abans de celebrar-se una competició en què l'esportista tinga previst participar fins al final de la dita competició i el procés d'arplega de mostres relacionat amb esta.
16. Falsificació: alterar amb fins il·legítims o d'una manera il·legítima; exercir una influència inadequada en un resultat; interferir il·legítimament, obstruir, enganyar o participar en qualsevol acte fraudulent per a alterar els resultats o per a evitar que es produïsquen els procediments normals o proporcionar informació fraudulenta a una organització antidopatge.
17. Grup de seguiment: grup d'esportistes d'alt nivell identificats per cada federació internacional o organització nacional antidopatge, i que estan subjectes al mateix temps a controls en competició i fora de competició en el marc de la planificació de controls de la federació internacional o de l'organització nacional antidopatge en qüestió. Cada federació internacional haurà de publicar una llista en què figuren els esportistes inclosos en el seu grup de seguiment, ja siga indicant el seu nom o establint criteris específics i definits clarament.
18. Intent: conducta voluntària que constitueix un pas substancial en el curs d'una acció planificada l'objectiu de la qual és la comissió d'una infracció de normes antidopatge.
19. Llista de substàncies i mètodes prohibits: la llista que identifica les substàncies i els mètodes prohibits.
20. Marcador: un compost, un grup de compostos o paràmetre(s) biològic(s) que indiquen l'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit.
21. Menor: persona física que no ha aconseguit la majoria d'edat.
22. Metabòlit: qualsevol substància produïda per un procés de biotransformació.
23. Mètode prohibit: qualsevol mètode descrit com a tal en la llista de substàncies i mètodes prohibits.
24. Mostra: qualsevol material biològic arplegat amb fins de control del dopatge.
25. Organització antidopatge: un signatari que és responsable de l'adopció de normes per a iniciar, posar en pràctica o exigir el compliment de qualsevol part del procés de control antidopatge. Això inclou, per exemple, el Comitè Olímpic Internacional, el Comitè Paralímpic Internacional, altres organitzacions responsables de grans esdeveniments esportius que realitzen controls en esdeveniments dels quals siguen responsables, l'AMA, les federacions internacionals i les organitzacions nacionals antidopatge.
26. Organització nacional antidopatge: l'entitat o les entitats designades per cada país com a autoritat principal responsable de l'adopció i la posada en pràctica de normes antidopatge, de la recollida de mostres, de la gestió dels resultats i de la celebració de les vistes, a nivell nacional.
27. Participant: qualsevol esportista o personal de suport als esportistes.
28. Persona: una persona física o una organització o una altra entitat.
29. Personal de suport als esportistes: qualsevol entrenador, preparador físic, director esportiu, agent, personal de l'equip, funcionari, personal mèdic o paramèdic,

pare, mare o qualsevol altra persona que treballa amb esportistes que participen en competicions esportives o es preparen per a estes competicions, o que tracte estos esportistes o els ajude.

30. Possessió: possessió física o de fet (que només es determinarà si la persona exercix un control exclusiu de la substància o mètode prohibits o del lloc en què es troben la substància o mètode prohibits); tenint en compte, no obstant això, que si la persona no exercix un control exclusiu de la substància o mètode prohibit o del lloc en què es trobe la substància o mètode prohibit, la possessió, de fet, només s'apreciarà si la persona té coneixement de la presència de la substància o mètode prohibit i té la intenció d'exercir un control sobre este; per tant, no podrà haver-hi infracció de les normes antidopatge sobre la base de la mera possessió si, abans de rebre qualsevol notificació que li comuniqui una infracció de les normes antidopatge, la persona ha pres mesures concretes que demostren que ja no té voluntat de possessió i que ha renunciat a esta declarant-ho explícitament davant d'una organització antidopatge. Sense perjudi de qualsevol altra afirmació en contra recollida en esta definició, la compra (inclús per mitjans electrònics o d'una altra índole) d'una substància o mètode prohibit constituïx possessió per part de la persona que faça l'esmentada compra.

31. Resultat analític advers: un informe per part d'un laboratori acreditat per l'AMA que, de conformitat amb la Norma Internacional per a Laboratoris i altres documents tècnics relacionats, identifique en una mostra la presència d'una substància prohibida o dels seus metabòlits o marcadors o evidències de l'ús d'un mètode prohibit.

32. Resultat anòmal: informe emés per un laboratori o una altra entitat acreditada per l'AMA que requerix una investigació més detallada segons la Norma Internacional per a Laboratoris o els documents tècnics relacionats abans de decidir sobre l'existència d'un resultat analític advers.

33. Sistema d'informació establert per l'AMA: es tracta d'una ferramenta per a la gestió de bases de dades situada en un lloc web per a introduir informació, emmagatzemar-la, compartir-la i elaborar informes a fi d'ajudar les parts interessades i l'AMA en les seues activitats contra el dopatge junt amb la legislació relativa a la protecció de dades.

El dit sistema té, en l'actualitat, el nom d'«Anti-Doping Administration and Management System» (ADAMS).

34. Substàncies específiques: qualsevol substància descrita com a tal en la llista de substàncies i mètodes prohibits.

35. Substància prohibida: qualsevol substància descrita com a tal en la llista de substàncies i mètodes prohibits.

36. Tràfic: la venda, entrega, transport, enviament, repartiment o distribució d'una substància prohibida o mètode prohibit (ja siga físicament o per mitjans electrònics o d'una altra índole) per part d'un esportista, el personal de suport a l'esportista o qualsevol altra persona sotmesa a la jurisdicció d'una organització antidopatge a qualsevol tercer. No obstant això, esta definició no inclou les accions de bona fe que realitze el personal mèdic en relació amb una substància prohibida utilitzada per a propòsits terapèutics genuïns i legals o una altra justificació acceptable, i no inclourà accions relacionades amb substàncies prohibides que no estiguen prohibides fora de competició, a menys que les circumstàncies en el seu conjunt demostren que la finalitat de les dites substàncies prohibides no siga per a propòsits terapèutics genuïns i legals.

37. Ús: la utilització, aplicació, ingestió, injecció o consum per qualsevol mitjà d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit.

ANNEX II

Reincidència

Infraccions

1a infracció	2a infracció					
	SR	NLCF	NCS	SE	SA	TRA
SR	1-4	2-4	2-4	4-6	8-10	10-vida
NLCF	1-4	4-8	4-8	6-8	10-vida	vida
NCS	1-4	4-8	4-8	6-8	10-vida	vida
SE	2-4	6-8	6-8	8-vida	vida	vida
SA	4-5	10-vida	10-vida	vida	vida	vida
TRA	8-vida	vida	vida	vida	vida	vida

SR [Sanció reduïda per ús de substàncies específiques segons l'article 10.4]; la infracció de les normes antidopatge va ser o haurà de ser sancionada per mitjà d'una sanció reduïda segons l'article 10.4 pel fet que versava sobre una substància específica i es complien les altres condicions d'eixe article.

NLCF [No indicar la localització de l'esportista o controls fallits]; la infracció de la norma antidopatge va ser o haurà de ser sancionada d'acord amb l'article 10.3.3 [No indicar la localització de l'esportista o controls fallits].

NCS [Sanció reduïda per no existir negligència o culpa significativa]; la infracció de les normes antidopatge va ser o haurà de ser sancionada per mitjà d'una sanció reduïda segons l'article 10.5.2, perquè l'esportista ha demostrat no haver actuat amb negligència o culpa significativa, d'acord amb el que especifica eixe article.

SE [Sanció estàndard segons els articles 10.2 o 10.3.1]; la infracció de les normes antidopatge va ser o haurà de ser sancionada per mitjà d'una sanció estàndard de dos [2] anys segons els articles 10.2 o 10.3.1.

SA [Sanció agreujada]; la infracció de les normes antidopatge va ser o haurà de ser sancionada per mitjà d'una sanció agreujada en virtut de l'article 10.6, pel fet que l'organització antidopatge ha demostrat que es reunien les condicions que estableix eixe article.

TRA [Tràfic o intent de traficar i administració o intent d'administració]; la infracció de les normes antidopatge va ser o haurà de ser sancionada per mitjà d'una sanció conforme a l'article 10.3.2.